

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ Σάββατο 14 - Κυριακή 15 Φεβρουαρίου 2015

Αθλητισμός

Όταν ο θρύλος... χορεύει τάνγκο!
«Τριφύλλι» 107 χρόνων

Θανάσης Μπούκλις:
Θα κάνουμε
Παιδικές Ακαδημίες
για το μέλλον
του Γκρικ Αμέρικαν

Editorial

Στον «Αθλητισμό» του Φεβρουαρίου ο τιμώμενος, Θανάσης Μπούκλινς επιλέχθηκε ουσιαστικά για δύο λόγους. Ο ένας γιατί είναι ένας νέος άνθρωπος, με αγάπη για το ομογενειακό ποδόσφαιρο, ποδοσφαιριστής ο ίδιος, αλλά κυρίως γιατί πρωτοστατεί με άλλους τέσσερις νέους ανθρώπους, που έχουν τη δική τους -μικρή ή μεγάλη- ιστορία και προσφορά στο ποδόσφαιρο της Ομογένειας και του Γκρικ Αμέρικαν για τη δημιουργία Παιδικών Ακαδημιών με το όνομα και την σιγουριά του Γκρικ Αμέρικαν. Μας μιλάει για τις κινήσεις τους, τα προβλήματά τους, τα «θέλω» τους και τους ανθρώπους που είναι δίπλα τους, ενώ στέλνει μήνυμα σε όλους τους γονείς ότι «το μέλλον έρχεται...».

Ο άλλος λόγος είναι γιατί ο κ. Μπούκλινς ως επαγγελματίας και έμπειρος μεσίτης μπορεί να μας απαντήσει με πρακτικούς τρόπους, δηλαδή αριθμούς και παραδείγματα, την πραγματική... χρηματιστηριακή αξία του κτηρίου του Γκρικ Αμέρικαν, πόσο κάνει, πόσο μπορεί να πουληθεί και πόσα εκατομμύρια δολάρια μπορεί να κερδίσει όποιος το εκμεταλλευτεί.

Στο δεύτερο μέρος του «Αθλητισμού» έχουμε ένα πλούσιο αφιέρωμα στους 20 Αργεντινούς ποδοσφαιριστές που φόρεσαν την ερυθρόλευκη φανέλα του Ολυμπιακού. Από αυτούς που πέρασαν και δεν... ακούμπησαν μέχρι τον κορυφαίο Αριέλ Ιμπαγάσα.

Συνέχεια με τον Παναθηναϊκό και τα 107 χρόνια που έκλεισε πρόσφατα και κλείνουμε με τις κυρίες που έβαλαν «φωτιά» σε οικογένειες ποδοσφαιριστών, προκαλώντας... σκάνδαλα και συνήθως φέρνοντας διαζύγια.

Το Αθλητικό Τμήμα του Εθνικού Κήρυκα

N.Y. GREEK AMERICAN SOCCER CLUB

P.O.BOX 5303 • Astoria, New York 11105

Ο «N.Y. Greek American»,
η ιστορική ποδοσφαιρική ομάδα της Ομογένειας,
ατενίζει το μέλλον με πολλή αισιοδοξία γιατί στις τάξεις της
ευτυχεί να έχει παιδιά της Ομογένειας,
όπως τον **Θανάση Μπούκλιν**.

Ο Θανάσης είναι η νέα γενιά, το νέο αίμα,
η ηγεσία του μέλλοντος
που θα εξασφαλίσει τη συνέχεια.

Εμείς όλοι στον Greek American
τον ευχαριστούμε για τις υπηρεσίες του
που με τόση αφοσίωση προσφέρει
και **αναφωνούμε «Αξιος»
για κάθε τιμή και αναγνώριση.**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 3 Θανάσης Μπούκλινς: Θα κάνουμε Παιδικές Ακαδημίες για το μέλλον του Γκρικ Αμέρικαν
- 10 Όταν ο θρύλος... χορεύει τάνγκο!
- 14 10 σεξουαλικά σκάνδαλα που συγκλόνησαν το ποδόσφαιρο
- 15 «Τριφύλλι» 107 χρόνων
- 24 Κοινωνική κριτική

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ NATIONAL HERALD

37-10 30th Street, Long Island City, N.Y. 11101-2614
ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Δημοκρίτου 1 & Ακαδημίας Τ.Κ. 106 71

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1915 FOUNDED 1915

Ιδρυτής ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΑΝΗΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ Η. ΔΙΑΜΑΤΑΡΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΒΕΤΑ Η. ΔΙΑΜΑΤΑΡΗ-ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Βοηθός Εκδότη - Υπεύθυνη Διαφημιστικού Τμήματος

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΓΑΛΙΟΣ Υπεύθυνος Εκδόσης
ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΚΑΡΑΜΗΤΡΟΥ Υπεύθυνη Παραγωγής
ANNA ΑΓΓΕΛΙΔΑΚΗ Marketing-Καλλιτεχνική Διεύθυνση

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Θανάσης Μπούκλης: Θα κάνουμε Παιδικές Ακαδημίες για το μέλλον του Γκρικ Αμέρικαν

«Πάνε να ‘κλειδώσουν’ το κτήριο του Γκρικ με τη νέα λίστα που έδωσαν»

Εμείς δεν έχουμε προσωπικά με κανέναν, κοιτάμε μόνο τον Γκρικ Αμέρικαν

Του Βασίλη Μαγαλιού

Είναι φρεσκοπατέρας για δεύτερη φορά και μάλιστα με «κοράκλα», επιτυχημένος μεσίτης, τρελά ...ερωτευμένος με την «στρογγυλή θεά» και πιστός στον Γκρικ Αμέρικαν. Κυρίες και κύριοι ο **Θανάσης Μπούκλης**, ένας δικός μας άνθρωπος, ένα Ελληνόπουλο που μεγάλωσε, ανδρώθηκε και συνεχίζει με ελληνικές αξίες. Έτσι είναι οικογενειάρχης, νεαρός με δύο παιδιά στο... ενεργητικό του, δουλευταράς σε δύσκολο και χρονοβόρο επάγγελμα όπως μεσίτης, ιδιαίτερα δραστήριος και πετυχημένος, έχοντας δική του εταιρεία που συνεχώς επεκτείνεται, με πάνω από 14 ώρες δουλειάς και «τρεχάλας» την ημέρα αλλά η μπάλα ...μπάλα και ο Γκρικ Αμέρικαν, τιμή του και καμάρι του.

Ο Θανάσης (και όχι Τομ) είναι αυτό που λέμε το «νέο αίμα» του ομογενειακού ποδοσφαίρου. Ένας άνθρωπος που «πάνει την πέτρα και την σύβει» και δεν καταλαβαίνει από λόγια και καθυστερήσεις. Ισιος, ντόμιπρος, βιαστικός λόγω εποχής, υπομονετικός αλλά μέχρι ένα σημείο λόγω δουλειάς ο κ. Μπούκλης μας ανοίγει τα μάτια σε πολλά θέματα.

Το πιο σημαντικό όλων ότι πρωτοστατεί με άλλους 4 του Γκρικ Αμέρικαν στη δημιουργία Ακαδημιών και μάλιστα έχοντας στο πλευρό τους ανθρώπους ιδιαίτερα πετυχημένους στο χώρο των Ακαδημιών και των παιδιών όπως ο γιγής του «Φαινομένου» (βλέπε Ελευθέρια Παγκυπρίου) κ. Νίκος Τζιάζας και πολλούς άλλους.

Επίσης ο Θανάσης ως μεσίτης δίνει την πραγματική απάντηση στο «καυτό» ερώτημα «γιατί δεν μπορεί να βρεθεί λύση στο θέμα του κτηρίου του Γκρικ Αμέρικαν». Με τη ...βοήθεια ενός ανώνυμου ομογενή ο Θανάσης αποκαλύπτει τα οικονομικά δεδομένα του νυν κτηρίου και πόσα θα βγάλει ο άνθρωπος που θα το αγοράσει, θα το γκρεμίσει και θα το χτίσει για εκμετάλλευση, λέγοντας παράλληλα ότι «όταν δίνεις λίστα σε έναν άνθρωπο, τότε αυτός έχει τον 'πρώτο λόγο' σε περίπτωση πώλησης του ακινήτου. Κατάλαβα λοιπόν ότι με αυτόν

τον τρόπο πάνε να το 'κλειδώσουν' το κτήριο».

Επίσης αναφέρεται σε ανθρώπους που ανιδιοτελώς βοήθησαν και βοηθούν τον Γκρικ Αμέρικαν όπως οι κ.κ. Αγγελιάδης, Γεωργαντώνης, Μεσοάδος, Μπάρδης και τους νυν που τρέχουν την ομάδα, βοήθησαν και βοηθούν την 5άδα που θα τρέξουν τις Ακαδημίες Ποδοσφαίρου του Γκρικ Αμέρικαν και φυσικά για τις δουλειές του, στα μεσιτικά της Νέας Υόρκης.

As τον... ακούσουμε με προσοχή.

Ξεκίνησε μας από τα πρώτα χρόνια στην Αμερική.

«Γεννήθηκα στην Αμερική. Οι γονείς μου είναι από Πύργο και Αθήνα, γνωρίστηκαν εδώ και το 1982 γεννήθηκα. Μετά από δύο χρόνια γυρίσαμε Ελλάδα, για περίπου 1,5 χρόνο και από τότε είμαι εδώ, μεταξύ Αστόρια και Μπρονξ. Αμερική είμαστε οικογενειακώς αλλά όλοι οι άλλοι συγγενείς μας είναι Ελλάδα. Βέβαια κάθε χρόνο είμαστε Ελλάδα, κυρίως κάθε καλοκαίρι. Αντε να έχουμε χάσει μία χρονιά λόγω δουλειάς. Είμαι παντρεμένος με δύο παιδιά, ένα για 14 μηνών και μία κόρη λίγων ημερών».

Οικογενειάρχης, επαγγελματίας αλλά και το ποδόσφαιρο... ποδόσφαιρο και μάλιστα πολύ ενεργός...

«Επαιζα χρόνια ποδόσφαιρο. Από μικρό παιδί ήμουν σε ομάδες, έπαιζα στο σχολείο, στο Πανεπιστήμιο, σε ελληνικές ομάδες έχω παίξει και τώρα που έχουμε -ουσιαστικά- μόνο δύο, τον Γκρικ Αμέρικαν και τον Παγκύπριο. Για να είμαι ειλικρινής τρεις είναι οι ομάδες και βάζω και την Δόξα, που πριν 2 χρόνια, ο μικρός μου αδελφός ο Φώτης την επαναδραστηριοποίησε. Η Δόξα έχει δύο ομάδες και προσπαθεί για το καλύτερο και είναι μαζί με τις δύο 'μεγάλες' ουσιαστικά οι μόνες ελληνικές ομάδες. Πριν καιρό είχε γίνει μια προσπάθεια με την Ομοσπονδία αλλά δεν έγινε κάτι ιδιαίτερο».

Η ΕΠΟ Αμερικής ήταν από παλιά και είχε πολλές ομάδες, μετά είχε μία καθίζηση και τώρα με τον

Κώστα Μάνεση είναι ξανά μαζί με το Λονγκ Αϊλαντ Λιγκ.

«Ήταν παλιά ενεργή, μετά χάλασε, μετά πήγαν να το ζωντανέψουν με τον Μάνεση και κάποιους άλλους - ήμουν κι εγώ μέσα- και τώρα είναι σε συνεργασία με τον Λονγκ Αϊλαντ Λιγκ. Είχαμε κάποια πλάνα και μάλιστα θα μπορούσαν Γκρικ Αμέρικαν και Παγκύπριος να βάλουν ομάδες μέσα στο πρωτάθλημα αλλά δεν... έτρεξε. Υπήρχαν κάποια θέματα που δεν μπορούσαν να ξεπεραστούν. Κάποιοι άνθρωποι που είναι μέσα στο Δ.Σ. της ΕΠΟ δεν ήθελαν να 'ανοίξει' η Ομοσπονδία το πρωτάθλημα, να μπουν δηλαδή κι άλλες ομάδες, κι έτσι... Τώρα έχει κάποιες ομάδες, είναι ο ΟΦΗ, η Λέρος, ο Παναθηναϊκός και άλλες. Εύχομαι να πάνε καλά. Αν και ακούω ότι το σκέφτονται κάποιοι. Μακάρι πάντως να πάει καλά γιατί είναι καλό να έχουμε πολλές ομάδες».

Με τον Παναθηναϊκό, ο Γκρικ Αμέρικαν έχει και έναν κοινό ...παρονομαστή...

«Ναι, ναι, ο κ. Νίκος Μπάρδης βοηθάει οικονομικά - και όχι μόνο- τον Γκρικ Αμέρικαν, ενώ έχει φτιάξει μία πολύ καλή ομάδα την Πανάθα USA. Την δυναμώνει συνεχώς και πιστεύω ότι κάποια στιγμή μπορεί να έρθει στο Κοσμοπόλιταν Λιγκ. Είναι ένα πρωτάθλημα πολύ δυνατό. Έχει πολύ ισχυρές ομάδες στο ερασιτεχνικό επίπεδο. Αλλωστε και μόνο ότι συμμετέχουν Γκρικ Αμέρικαν, Παγκύπριος, Ατλέτικ Κλαμπ που μονοπωλούν - σχεδόν κάθε χρόνο- τα ερασιτεχνικά Κύπελλα Νέας Υόρκης και Αμερικής τα λέει όλα. Εκεί είναι και η Δόξα. Αυτές οι ομάδες κατακτούν τα πρωταθλήματα και έχουν τις περισσότερες πιθανότητες να πάρουν και το Κύπελλο Ερασιτεχνικών ομάδων».

Από μέσα, μια που είσαι ενεργός στο ποδόσφαιρο αλλά και στα ...κοινά του, πως μπορεί να γίνει ξανά μία δυνατή Ομοσπονδία. Με Γκρικ, Παγκύπριο, Δόξα, τις ομάδες που έχει; Βέβαια όχι ο Γκρικ ή ο Παγκύπριος που συμμετέχουν στο Κοσμοπόλιταν

Ομογένειας. Φοβερός άνθρωπος, προσωπικότητα, που έχει προσφέρει, προσφέρει και μπορεί και θέλει να προσφέρει...».

Και από τους πιο «αφανείς ήρωες» που ακούραστα συνεχίζουν το έργο τους, μακριά από φώτα δημοσιότητας και φανφάρες... Και βέβαια σ' αυτούς μπορούμε να βάλουμε Δόξα, τις ομάδες της ΕΠΟ και εκτός... συναγωνισμού τον Παγκύπριο που ο κ. Τζιάζας με τα Ελευθέρια είναι μία μοναδική παγκοσμίως διαφήμιση για τον Ελληνισμό, ένα «φαινόμενο». Δηλαδή υπάρχουν εκατοντάδες Ελληνόπουλα, παιδιά μικρά ή πιο μεγάλα που διψάνε για μπάλα και θέλουν. Απλά λείπει η οργάνωση.

«Σωστός. Αυτό που μπορεί να γίνει είναι να γίνει μία ελληνική ομάδα και να χρησιμοποιούν παιδιά και να τροφοδοτούν τις ομάδες. Κάτι ανάλογο που είχε γίνει παλιότερα με τον Γκρικ Αμέρικαν και ομάδες του Ανδρέα Τούρου. Όμως δεν προχώρησε όσο έπρεπε γιατί ο Γκρικ δεν έχει οικονομικούς πόρους. Ο Παγκύπριος που αποτελεί υπόδειγμα έχει πολύ ισχυρές 'πλάτες' και το λέω με την καλή έννοια, ότι ήξεραν από την αρχή τι ήθελαν να κάνουν, πως και όλα αυτά. Ο Παγκύπριος είναι το κάτι άλλο, ενώ

είναι πολύ σημαντικό ότι 'διοικεί' ένας, ενώ σε άλλες ομάδες υπάρχουν πολλοί που εμπλέκονται. Το 1992 που έπαιζα εγώ ήταν πολλές ομάδες ενεργές και καλά οργανωμένες, πέρα από τις δύο 'μεγάλες' ήταν Ερμής, Δόξα, Ολυμπιακός. Τώρα όμως...

Επίσης υπάρχει ένα ακόμα θέμα, που έχει να κάνει με τους Έλληνες παίκτες και τι θέλουμε σαν ομάδες. Επειδή τα τελευταία χρόνια δεν έρχονται πολλοί Έλληνες στην Νέα Υόρκη δεν υπάρχουν πολλοί νέοι παίκτες. Έτσι δεν μπορείς να βρεις 20-25 πολύ καλούς Έλληνες παίκτες και να φτιάξεις 1-2 καλές ελληνικές ομάδες, οπότε μπαίνεις στο σκεπτικό να πάρεις ξένους ή να ξεκινήσεις νεανικές ομάδες, παιδικές ομάδες από μικρά Ελληνόπουλα και να τα 'φτιάξεις' και ετοιμάσεις. Αυτό έκανε ο Παγκύπριος με τεράστια επιτυχία. Έχει Ελληνόπουλα από τις μικρές ομάδες, έχει 2-3 έμπειρους Έλληνες και προσθέτει με κάποιους ξένους».

Και αυτό είναι το νόημα έτσι;

«Ναι, ναι. Γιατί έχεις παιδιά δικά σου που θέλουν να παίξουν, να προσφέρουν, γιατί παίζουν για την ομάδα τους, για τη φανέλα, καταλαβαίνουν γιατί παίζουν και όχι να τους φέρνεις από διάφορα μέρη. Και παράλληλα οι Έλληνες παίκτες θα φέρουν και κόσμο στις εξέδρες, θα γίνεται η καθιερωμένη πλάκα,

θα συζητηθούν, θα ακουστούν, θα φέρουν φίλους. Θα πάει ο γονιός να δει το παιδί του, θα κάνει παρέα με άλλον γονιό, θα μιλήσει σε άλλους γονείς. Θυμάμαι εγώ όταν ήμουν 12 χρόνων ακούγαμε τότε τον πρόεδρο τον Ντένις (σ.σ. Διονύσης είπαμε) Λυμπεράτο που έλεγε τα αστεία του με άλλους Έλληνες που παρακολουθούσαν κι εμείς παίζαμε. Πολύ ωραία ήταν. Μάλιστα από τότε έχω γνωριμίες. Τους καλύτερους φίλους έχω από τότε».

Θα το δεις κι εσύ στην πράξη, όταν μεγαλώσουν τα μικρά σου και ξεκινήσουν π.χ. ποδόσφαιρο. Θα θέλουν να παίξουν σε μια ομάδα και ο προπονητής ή η διοίκηση που θα θέλει πρωταθλητισμό θα έχει τον πιστοϊκό σου μόνο για τις προπονήσεις ή για τα παιχνίδια που έχει «καθαρίσει» πολύ νωρίς και με μεγάλο σκορ. Και τότε θα πεις «που να τρέχουμε, αφού δεν θα παίξει».

«Ναι, ναι. Το ξέρω. Και η αλήθεια είναι ότι στον Γκρικ έχουμε μία... ξενομανία. Προσπαθούμε όμως να το αλλάξουμε. Έχει έρθει και ο Σταύρος (σ.σ. Σταύρος Ζωμόπουλος) που έχει αναλάβει τα προπονητικά νήια της ομάδας και έχει φέρει κάποια Ελληνόπουλα. Ήδη από τον έναν Έλληνα που είχε η ομάδα (σ.σ.

► 6

αλλά μία ομάδα τους;

«Η πρώτη δεν τίθεται θέμα, αλλά και η δεύτερη ομάδα του Γκρικ Αμέρικαν είναι πολύ δυνατή. Ο Γκρικ όμως είχε σκοπό να φτιάξει μία τρίτη ομάδα που θα μπορούσε να πάρει μέρος. Θα ήταν μία τρίτη ομάδα του Γκρικ με κάποια παιδιά από την δεύτερη και άλλα Ελληνόπουλα που θα έβρισκε, μαζί 2-3 μη Έλληνες και θα μπορούσε να παίξει. Εμείς κάναμε μία προσπάθεια να ξεκινήσουμε κάτι τέτοιο, συναντήσαμε κάποια προβλήματα, άλλαζαν κανόνες κλπ. Κι έτσι κάναμε κι εμείς πίσω. Ουσιαστικά αυτή την προσπάθεια σύστασης τρίτης ομάδας την κάναμε εμείς, τα πιο νέα παιδιά του Γκρικ, αλλά συναντήσαμε προβλήματα και δεν το προχωρήσαμε. Αυτό που θέλω να πω είναι ότι εμείς έχουμε όρεξη και θέλουμε, αλλά χρειάζεται συνολική δουλειά και συνεργασία και από ανθρώπους που ξέρουν το ομογενειακό ποδόσφαιρο, να κάνουν λίγο πίσω, να κάνουμε κι εμείς, να μην είμαστε ξεροκέφαλοι και να προσπαθήσουμε για το κοινό καλό. Εμείς θέλουμε, έχουμε όρεξη, δεν λέμε ότι έχουμε δίκιο και το σωστό σε όλα αλλά προσπαθούμε

και θέλουμε. Αυτό άλλωστε πάμε να κάνουμε και στον Γκρικ Αμέρικαν, να φέρουμε νέα παιδιά μέσα στην ομάδα. Είναι δύσκολο γιατί έχουμε πολλά και μεγάλα προβλήματα με πρώτο και χειρότερο το κτήριο που μας κρατάνε πίσω. Αλλά αυτά είναι άλλα.

Για να κλείσω με το Ελληνικό πρωτάθλημα να πω ότι είναι κάποια άτομα που θέλουν να προσφέρουν, όπως ο Γιάννης Μάνεσος που ήταν χρόνια στην Δόξα και γενικός αρχηγός της και μάλιστα έχει βάλει πολλά χρήματα, αλλά και πολλοί άλλοι. Νομίζω ότι αν γινόταν κάτι σωστό θα ερχόντουσαν πολλοί κοντά».

Αυτό που βλέπω εγώ είναι ότι η Ομογένεια έχει το Παιδικό Πρωτάθλημα που αριθμεί πάνω από 600 Ελληνόπουλα που κλωτσάνε το τόπι, έχει τον Ολυμπιακό του Πέτρου Λαγωνίκα, τις Ακαδημίες του Τούρου, τον Κώστα Σκουφί...

«Α, ναι. Ο Κώστας Σκουφίς, τεράστιος παράγοντας του ποδοσφαίρου μας, με τον Ερμή και πολύ μεγάλη προσφορά στον αθλητισμό της

Στον πολύ καλό μου φίλο, συνάδελφο και συμπαίκτη,
Αθανάσιο Μπούκλη,
συγχαρητήρια για τη διάκριση και αναγνώριση
από τον «Εθνικό Κήρυκα».

Δυναμικός, εργατικός, ακούραστος,
με αφοσίωση και όραμα,
ο Τομ αποτελεί για την ομάδα μας
την εγγύηση του μέλλοντος.

Θανάση, σου εύχομαι και σε ανώτερα και πάντα επιτυχίες
στο οικογενειακό και επαγγελματικό στίβο.

Με εκτίμηση,
Alex Constantopes

Θανάσης Μπούκλης: Οποιος αγοράσει το κτήριο του Γκρικ Αμέρικαν, το γκρεμίσει και στη θέση του χτίσει ένα άλλο σύγχρονο κτήριο για πώληση σπιτιών και καταστημάτων μπορεί να έχει ένα καθαρό κέρδος από 1,6 έως και 2,5 εκ. δολάρια. Καθόλου κακό ποσό.

εννοεί τον Χρήστο Μεγαλούδη) τώρα έχουμε 3-4 ακόμα. Έχει έρθει και ο Παναγιώτης Τούρος, ο γιος του Ανδρέα, ο Αντώνης Παπασεβαστός, ο Μεγαλούδης που ήταν από πριν, αλλά και 2-3 ακόμα. Αυξάνονται τα Ελληνόπουλα στον Γκρικ Αμέρικαν αλλά -όπως είπα και πριν- είναι δύσκολο με τα οικονομικά που έχει η ομάδα. Είναι δύσκολο να έχεις ποιοτικούς παίκτες αν δεν έχεις καλά οικονομικά. Να μην παρεξηγηθώ, όμως, εννοώ 2-3 ποιοτικούς παίκτες και όχι όλη την ομάδα. Η δεύτερη ομάδα του Γκρικ έχει πολλά και καλά Ελληνόπουλα που μπορούν και πιστεύω θα επανδρώσουν την πρώτη ομάδα, αλλά έχουμε και την παλαιμάχων, Ανω των 30 ετών, που είμαστε όλοι Έλληνες, με 1-2 ξένους που όμως έπαιζαν πάνω από 10 χρόνια με την πρώτη ομάδα και τους θεωρούμε δικούς μας...».

Ε, όπως, άλλωστε, είναι και ο Χούλιο Ντος Σάντος στον Παγκύπριο, που είναι 10-15 χρόνια; Δεν τον λογαριάζεις στους ξένους...

«Ναι, ο Χούλιο. Αυτός είναι... Κύπριος, Έλληνας. Πολύ καλό παιδί, κι έχει προσφέρει πάρα πολλά στην ομάδα. Είναι μέλος της οικογένειάς τους. Αυτοί, ναι, δεν μετράνε ως ξένοι. Αυτό θέλουμε να κάνουμε κι εμείς. Στους παλαιμάχους, το έχουμε πετύχει αφού είμαστε όλοι Έλληνες, η δεύτερη ομάδα έχει την συντριπτική πλειοψηφία της με Έλληνες και τώρα προσπαθούμε για την πρώτη ομάδα. Είμαστε κάποια άτομα στο Δ.Σ., έχουμε και τον Σταύρο Ζωμόπουλο που προσπαθεί γι αυτό και έχει κάνει την αρχή, όπως είπαμε και εμείς θα προσπαθήσουμε να φτιάξουμε παιδικές ομάδες. Ελπίζω του χρόνου να έχουμε τις πρώτες 1-2-3 παιδικές ομάδες».

Αυτό είναι. Παιδικές ομάδες. Το λίκνο του ποδοσφαίρου είναι τα παιδιά. Μόνο από κει «χτίζονται» οι γερές και υγιείς ομάδες...

«Ναι, αυτό θέλουμε κι εμείς. Πρώτα από όλα να μαθευτεί ότι ο μεγάλος Γκρικ Αμέρικαν θα οργανώσει παιδικές ομάδες. Να μάθει όλη η Ομογένεια ότι θα ξεκινήσουμε από την αρχή με τα παιδιά και τους θέλουμε όλους κοντά μας. Ήδη έχουμε κάποιους γονείς που το ξέρουν και θα μας φέρουν τα παιδάκια τους, στη συνέχεια θα το μάθουν κι άλλοι και πιστεύω ότι θα καταφέρουμε να έχουμε 1-2 ομάδες τότε θα είναι πιο εύκολο να μαθευτεί ακόμα περισσότερο».

Αυτό είναι το μυστικό για επι-

τυχία του συλλόγου. Οι παιδικές ομάδες που ήδη υπάρχουν πολλές και παιδιά και γονείς διψούν για πάσης φύσεως μάθηση, ειδικά αν προέρχεται από ανθρώπους που τους βλέπουν σε καθημερινή βάση και έχουν πίσω μεγάλο αθλητικό όνομα όπως ο Γκρικ Αμέρικαν, ο Παγκύπριος, ο Τούρος κλπ.

«Και έχουμε και άλλο βήμα, που όμως είναι για πολύ πιο μετά αλλά θέλω να πω ότι έχουμε σκεφτεί κάποιες κινήσεις μας. Έχουμε σκεφτεί και τη λύση του προγράμματος, δηλαδή να συνδυάσουμε την μάθηση του ποδοσφαίρου και παράλληλα να κρατάμε τα παιδιά. Μόλις τελειώνουν τα παιδιά το σχολείο να έρχονται σε μας, να τα βοηθάμε στο διάβασμα, να μαθαίνουμε πράγματα και παράλληλα να κάνουμε και προπονήσεις. Αυτό βέβαια θα βοηθήσει και αρκετές οικογένειες στην Ομογένεια αλλά είναι πολύ δύσκολο, θέλει σωστή οργάνωση και σίγουρα θα είναι μία από τις επόμενες κινήσεις μας. Οχι τώρα, όχι στην αρχή, αλλά στη συνέχεια. Να αρχίσουμε πρώτα με τις 1-2 ομάδες μικρών παιδιών και στη συνέχεια όταν οργανωθούμε πιο σωστά. Αλλωστε για να γίνει κάτι τέτοιο θέλεις και τους χώρους, τις εγκαταστάσεις, οπότε...».

Οπότε, να το κάνουμε... βούκνιο ότι ο Γκρικ Αμέρικαν ξεκινάει Ακαδημίες Ποδοσφαίρου;

«Ναι. Είμαστε μία παρέα πέντε ατόμων, εκτός από μένα, είναι οι: Σταύρος Ζωμόπουλος (που είναι και ο προπονητής της πρώτης ομάδας του Γκρικ), Παναγιώτης Νικολακάκος, Αλέξης Αρβανίτης, Κωνσταντίνος Μονιούδης. Αυτά τα άτομα έχουν προσφέρει την ώρα τους, τον ελεύθερο χρόνο τους για το καλύτερο. Δεν είναι εύκολο γιατί όλοι μας έχουμε τις δουλειές μας, όλοι μας έχουμε υποχρεώσεις και το σημαντικότερο είναι ότι εμείς μπορούμε να κάνουμε προπονήσεις αργά το απόγευμα ή και βράδυ, αλλά τα παιδάκια δεν μπορούν αργά. Πρέπει να κάνουν προπονήσεις είτε πρωί, είτε νωρίς το μεσημέρι, που είναι δύσκολες ώρες για μας, αλλά είμαστε αποφασισμένοι να βρούμε λύσεις. Θέλουμε να προσφέρουμε και θα προσφέρουμε. Θέλουμε να έρθουν παιδάκια στον Γκρικ Αμέρικαν, να ξεκινήσουμε τις Παιδικές Ακαδημίες του και θα κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε. Φυσικά αφιλοκερδώς και δεν θέλουμε χρήματα. Μόνο για τον Γκρικ Αμέρικαν το κάνουμε, μόνο για τον Ελληνισμό, την Ομογένεια και κυρίως για την συνέχεια του συλλόγου, του ομογενειακού

ποδοσφαίρου και της παιδείας μας. Στην αρχή θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις και αν πετύχει και έχουμε παιδάκια τότε ίσως σκεφτούμε να πληρώσουμε κάποιον ή κάποιους προπονητές. Αλλά αυτό είναι μετά. Αυτό που προέχει είναι η αρχή, να ξεκινήσουμε να έχουμε Παιδικές Ακαδημίες στον Γκρικ Αμέρικαν. Και θα κάνουμε ό,τι μπορούμε, τόσο

σαν άτομα -εμείς οι πέντε- αλλά και σαν σύλλογος γιατί έχουμε τον Γκρικ Αμέρικαν μαζί μας και μαζί του όλους τους ανθρώπους που μας βοηθάνε. Για να είμαι ειλικρινής αυτό ήταν να το κάνουμε πριν δυο χρόνια. Όταν ήρθε ο Σταύρος στην ομάδα και του είπαμε τι θέλουμε να κάνουμε. Μας είπε όμως ότι έχει στο μυαλό του μία ακαδημία που

θα μπορούσαμε να συνεργαστούμε για να κάνουμε μία πιο εύκολη αρχή, αλλά δεν έτρεξε. Το πάλεψε πολύ ο Σταύρος, γιατί όντως θα ήταν καλό και θα μας βοηθούσε αλλά δεν προχώρησε. Κι έτσι πήγαμε σ' αυτή τη λύση, να κάνουμε δικές μας Παιδικές Ακαδημίες Ποδοσφαίρου Γκρικ Αμέρικαν».

Ως επαγγελματίας μεσίτης, με εμπειρία στην περιοχή του κτηρίου θέλω να μου διευκρινήσεις κάτι. Με πήρε ένας ομογενής τηλέφωνο και χωρίς να μου αναφέρει τα στοιχεία του μου είπε πως ασχολούμαι με λάθος πρωταγωνιστές και πως δεν πρόκειται κανείς να βγάλει άκρη από τις προσωπικές κόντρες των «διαχειριστών» του κτηρίου με ανθρώπους του Γκρικ Αμέρικαν αλλά την αλήθεια θα την βρούμε μέσα από τους... μεσίτες. Εν ολίγοις και χωρίς να μου αναφέρει επ ακριβώς νούμερα μου είπε πως οι trustees θέλουν να αγοράσουν το κτήριο με αξία οικοπέδου, να το καταδαφίσουν και να χτίσουν ένα άλλο, σύγχρονο και να πουλήσουν διαμερίσματα και καταστήματα. «Στα πολύ πρόχειρα», μου είπε επί λέξη «θα το αγοράσουν κάτω από 1 εκ. και μετά τις πωλήσεις διαμερισμάτων θα βγάλουν πάνω από 2 εκ. κέρδος από ένα κτήριο που δεν είναι δικό τους! Μόνο μεσίτης θα πει την αλήθεια και θα το ξεσκεπάσει». Και σε ρωτώ λοιπόν...

«Ναι, θα σου πω. Έχει δίκιο, στο ότι έχει άλλη αξία τώρα και άλλη αν χτιστεί και πουληθούν τα ακινήτά του. Νομίζω ότι οι διαστάσεις του είναι 25X130,3. Εκεί που βρίσκεται το κτήριο (25-33 Αστώρια Μπούλεβαρντ) η περιοχή έχει πάρει τα πάνω της. Να σου δώσω ένα παράδειγμα. Από ένα κτήριο που είναι σχετικά κοντά με 330-350 διαμερίσματα τα 150 από αυτά θα τα δουλεύουμε εμείς με την εταιρεία μου. Τα διαμερίσματα που θα νοικιάζουμε

θα αξίζουν από 2.200 δολάρια το καθένα, με μία κρεβατοκάμαρα. Οπότε καταλαβαίνεις για τι κέρδος μιλάμε. Σαν ενοικίαση. Το οικόπεδο του Γκρικ Αμέρικαν έχει αξία κοντά στο 1.500.000 δολάρια. Αν όμως το πάρει κάποιος και το γκρεμίσει τότε θα μπορέσει να χτίσει ένα ακίνητο με 13-14 διαμερίσματα και 1-2 καταστήματα. Από την αγορά του κτηρίου μέχρι και το 'κλειδί στο χέρι' όπως λέμε τα έξοδα του θα φτάσουν κοντά στα 4,2 εκ. δολάρια. Και να σου πω αναλυτικά πως βγαίνουν αυτά τα έξοδα, με πολύ μικρή απόκλιση στις τιμές:

Αγορά ακινήτου: 1.800.000 \$
Κατασκευή νέου ακινήτου: 1.700.000 \$
Νομικά θέματα: 70.000 \$
Αρχιτέκτονες, Μηχανικοί κ.α: 175.000 \$
Εταιρεία κατασκευής 300.000 \$
Αλλα έξοδα: 72.000 \$

Όλα αυτά μας κάνουν γύρω στα 4.150.000 δολάρια. Αυτά θα είναι (πάνω - κάτω) τα έξοδα για κάποιον που θα αγοράσει το κτήριο, θα το γκρεμίσει και στη θέση του θα χτίσει ένα άλλο κτήριο σύγχρονο για πώληση σπιτιών και καταστημάτων.

Από την πώληση αυτών μπορεί να κερδίσει από 5,7 εκ. δολάρια μέχρι και 6,5 εκ. δολάρια. Μπορεί και παραπάνω αλλά λέμε με βάση τι 'παίζει' στην περιοχή.

Συνεπώς μπορεί να έχει ένα καθαρό κέρδος από 1,6 έως και 2,5 εκ. δολάρια».

Καθόλου κακό ποσό...

«Ναι. Πριν 1,5-2 χρόνια είχαμε κάνει 2-3 προτάσεις - λύσεις, όπως για παράδειγμα

να μας το δώσουν με 800-900.000 δολάρια, ή κάποιους χώρους κ.λπ. αλλά δεν είχαν δεχθεί τίποτα. Και ξέρεις όσο δεν ξεκαθαρίζει αυτό το θέμα τόσο μας κρατάει πίσω. Εμείς θέλουμε να προχωρήσουμε, είτε με αυτό το κτήριο, είτε χωρίς, είτε με άλλο κτήριο. Έχουμε πολλά να κάνουμε και θέλουμε να κάνουμε. Πρέπει να δωθεί μία λύση, δεν μπορούμε να καθόμαστε και να περιμένουμε. Θέλουμε να πάμε μπροστά. Απλά το θέμα είναι ότι ξέρεις ότι έχεις ένα κτήριο, ότι σου ανήκει ένα κτήριο και για κάποιους δεν το έχεις, δεν μπορείς να το εκμεταλλευτείς για την ομάδα που της ανήκει, δεν μπορείς να το ανοίξεις για να πας παιδάκια μέσα, να το έχεις εφελτήριο για το καλύτερο μέλλον του ιστορικού αυτού συλλόγου. Τέλος πάντων, πιστεύω ότι αργά ή γρήγορα θα λυθεί και εύχομαι, για το καλό του συλλόγου και του ομογενειακού αθλητισμού να μείνει στον Γκρικ Αμέρικαν. Να κάνουμε νέα, σωστά, χαρτιά και να μείνει για πάντα στον σύλλογο και στον Ελληνισμό. Και να ξέρουμε ότι ο Γκρικ Αμέρικαν δεν θα πάει πουθενά. Αλλιώς να πάμε αλλού, και να έχουμε τη δική μας βάση, που είναι πολύ σημαντική για να κάνουμε αυτά που θέλουμε. Πρέπει να έχουμε μία έδρα. Αυτό θέλουμε. Και αυτό θέλαμε όταν είχαμε προτείνει στους 'trustees' τις λύσεις που είπα νωρίτερα ή ακόμα και να το αγοράσουμε εμείς ή και να πουληθεί να πάρουμε ένα μέρος και να πάμε αλλού. Αλλά δεν άκουγαν τίποτα. Δεν ήθελαν τίποτα από αυτά. Και αντ' αυτού πήγαν και έδωσαν νέα λίστα σε έναν άλλο άνθρωπο. Μπορεί να είναι ο κα-

λύτερος άνθρωπος, δεν λέγω κάτι, άλλωστε δεν τον ξέρω, πέρα από μία 'καλημέρα' που έχουμε πει. Όταν μου είπαν ότι οι trustees έδωσαν λίστα σε έναν άνθρωπο (σ.σ. εννοεί τον κ. Γιάννη Μάνη) λόγω δουλειάς κατάλαβα που το πάνε...».

Δηλαδή;

«Όταν δίνεις λίστα σε έναν άνθρωπο, τότε αυτός έχει τον 'πρώτο λόγο' σε περίπτωση πώλησης του ακινήτου. Κατάλαβα λοιπόν ότι με αυτόν τον τρόπο πάνε να το 'κλειδώσουν' το κτήριο.

Αυτά λόγω δουλειάς μου, μπορώ να τα καταλάβω, αλλά εγώ και αρκετοί άλλοι θέλουμε ο σύλλογος να προχωρήσει. Να πάει μπροστά, να μην μένει πίσω. Έχω καταλάβει ότι όλα αυτά γίνονται από προσωπικές διαφορές, κάποιιοι με κάποιους, αλλά εμένα και πολλούς άλλους μέσα ή και έξω από τον Γκρικ Αμέρικαν, δεν μας ενδιαφέρουν. Εμείς θέλουμε να προχωρήσει αυτός ο ιστορικός σύλλογος, να έχει μέλλον, δικό του μέλλον, ανεξάρτητο μέλλον, να κάνουμε πράγματα που θα βρουν τα παιδιά μας, όπως βρήκαμε κι εμείς.

Βέβαια δεν είναι τυχαίο κτήριο, είναι το κτήριο του Γκρικ Αμέρικαν και το θέλουμε δικό μας γιατί είναι δικό μας, αλλά δεν μπορούμε να κάνουμε πολύτιμο χρόνο από το μέλλον του συλλόγου. Θα μπορούσαμε να το έχουμε και να είναι μέσα όλες οι ομάδες μας, να έχουμε ήδη παιδικές ομάδες, να βλέπουμε αγώνες από Ελλάδα, να κά-
 ► 8
 νουμε τους χορούς, συγκεντρώσεις, να έρχονται οι οικογένειές μας, να είναι το

Ο Θανάσης και εγώ,
 πέρα από καλοί φίλοι και συνεργάτες,
 μοιραζόμαστε την αγάπη για το ποδόσφαιρο
 και τον «NY Greek American ,»
 έναν ακόμη κρίκο που μας ενώνει
 με την ελληνική μας καταγωγή.

Ο Θανάσης, με όραμα, αφοσίωση και δυναμισμό
 προσφέρει στην ομάδα μας
 και αποτελεί εγγύηση μαζί με τη νέα γενιά
 για το μέλλον της.

Προσωπικά τον συχαίρω
 για όλα τα όμορφα που έχει επιτύχει
 και χαίρομαι πολύ που είναι φίλος μου.

Μανώλης Κουντουράκης
 και οικογένεια
 Astoria, New York

Η τιμή και ο δημόσιος έπαινος που γίνεται
 στον καλό φίλο και συνεργάτη του οποίου υπήρξα προπονητής
 με την «Greek American over 30»

Τομ Μπούκλι

είναι μια διάκριση που πραγματικά του αξίζει.

Ατομο με όραμα και στόχους, με πολλή αγάπη
 για το ποδόσφαιρο και τον ιστορικό «New York Greek American»,
 ο Τομ προσφέρει υπηρεσίες και ανοίγει ορίζοντες.

Στο προσωπικό και επαγγελματικό επίπεδο είναι αξιέπαινος
 για όλα τα όμορφα και θαυμαστά που έχει επιτύχει.

Και εις ανώτερα!

Νίκος Αρβανίτης και οικογένεια

Θανάσης Μπούκλης: Αν θέλουν να κάτσουμε να μιλήσουμε σοβαρά και με άμεσες λύσεις να το κάνουμε, αν όχι προχωράμε νομικά με τον κ. Μερκούριο Αγγελιάδη κι εμείς συνεχίζουμε το έργο μας με τις Ακαδημίες του Γκρικ Αμέρικαν

‘σπίτι’ όλου του Γκρικ Αμέρικαν, όλου του ομογενειακού αθλητισμού. Αλλά...

Αλλά δεν έχουμε καν έσοδα από αυτό. Και το χειρότερο είναι ότι επειδή δεν υπάρχουν εγκαταστάσεις πρέπει να πληρώνουμε για το γήπεδό μας. Εδώ θέλω να πω κάτι πολύ σημαντικό και ένα ‘ευχαριστώ’ από όλους μας. Πριν 3 χρόνια ο Αντώνης Γεωργαντώνης και ο Βασίλης Μεσσάδος είχαν βάλει πολλά λεφτά και είχαν χτίσει αποδυτήρια στο Μετροπόλιταν Οβαλ, και έχουμε λίστα για τα επόμενα 6-7 χρόνια. Μία πολύ σημαντική κίνηση - προσφορά από αυτούς τους δύο Έλληνες για τον Γκρικ Αμέρικαν και τον Ελληνισμό. Η ομάδα παίζει σε έναν από τα καλύτερα γήπεδα, χωρίς να πληρώνει και το οφείλει σ’ αυτούς τους δύο, Μεσσάδο και Γεωργαντώνη. Εόδεψαν πολλά λεφτά γι αυτό και η βοήθειά τους είναι πολύτιμη. Κι εδώ θέλω να πω κάτι πολύ σημαντικό και οφείλω να το πω: Τα δύο αυτά παιδιά που έδωσαν πολύτιμο χρόνο από τις δουλειές τους και τη ζωή τους και πολλές χιλιάδες δολάρια, χωρίς να κερδίσουν τίποτα, έφυγαν από τον σύλλογο επειδή τα...άκουσαν. Τους ‘κατηγόρησαν’ ότι ήθελαν να πάρουν το κτήριο! Ποιοι; Γεωργαντώνης και Μεσσάδο; Που έχουν από δέκα ο καθένας; Αυτοί οι δύο ήθελαν να φτιάξουν το κτήριο και να το κάνουν ποδοσφαιρικό στέκι, να μπορείς να πας να δεις αγώνες, να κάτσεις, να είναι εστιατόριο, για συνεστιάσεις και πολλά άλλα τέτοια. Αλλά είπαν ότι πάνε να το πάρουν... Και φυσικά έφυγαν. Αν Γεωργαντώνης και Μεσσάδος δεν είχαν κάνει τη λίστα με το Μετροπόλιταν Οβαλ, με τα έξοδα που έχουμε σαν Γκρικ Αμέρικαν και με μηδαμινά έσοδα θα ήταν πάρα πολύ δύσκολα για όλους και πρώτα απ’ όλα για τον σύλλογο. Βέβαια ο σύλλογος είναι μεγάλος και ιστορικός και θα βρίσκαμε λύση αλλά θα ήταν πολύ πολύ δύσκολα».

Τόσο ο κ. Γεωργαντώνης όσο και ο κ. Μεσσάδος, μπορεί να μην είναι ενεργοί στον Γκρικ Αμέρικαν αλλά η αγάπη τους για τον σύλλογο είναι μεγάλη. Προσπαθούν και προσφέρουν, όσο μπορούν -κυρίως χωρίς να φαίνονται- και προσωπικά πιστεύω ότι θα είναι πάντα δίπλα σας...

«Ναι, ναι. Μα ήδη προσφέρουν και το ξέρουμε, αλλά πέρα από την αγάπη τους έχουν και μεγάλη πίκρα. Ηθελαν να δώσουν και έδωσαν πολλά και τελικά άκουσαν ότι ήθελαν να ‘φάνε το κτήριο’. Και μόνο που

μας πρόσφεραν το γήπεδο είναι σωτήριο για τον Γκρικ Αμέρικαν.

Αυτό, δηλαδή οι γηπεδικές εγκαταστάσεις, θα είναι το μεγάλο μας πρόβλημα στην προσπάθεια που θέλουμε να κάνουμε με τις Ακαδημίες Ποδοσφαίρου του Γκρικ Αμέρικαν. Οι μεγάλοι μπορούν να κάνουν προπόνηση όπου να ‘ναι και ό,τι ώρα να ‘ναι. Εμείς κάνουμε προπόνηση 9.00 το βράδυ, τα παιδιά όμως δεν μπορούν και το κυριότερο είναι ότι οι γονείς τους πρέπει να ξέρουν που αφήνουν τα παιδιά τους. Πρέπει να έχουν τη σιγουριά ότι είναι σε σωστά χέρια τόσο σε προπονητές όσο και σε εγκαταστάσεις. Για τους αγώνες δεν έχουμε πρόβλημα, αλλά για προπονήσεις έχουμε. Θα βρούμε λύσεις όμως.

Κι αυτό το πρόβλημα όμως πηγάζει από το κτήριο. Γιατί δεν έχουμε έσοδα από το κτήριο. Αν είχαμε έσοδα θα μπορούσαμε να κάνουμε καλύτερα και πιο γρήγορα κάποια πράγματα όπως τις Ακαδημίες. Αλλά δεν έχουμε τίποτα. Και για να επανέλθω στα των προσωπικών που είπα νωρίτερα, γνωρίζω ότι κάποιος άνθρωπος είπε ‘φεύγω από τον Γκρικ Αμέρικαν αν δημιουργώ πρόβλημα και αφήστε το κτήριο’, αλλά και πάλι δεν κάνουν τίποτα. Ούτε καν έρχονται να μιλήσουν με μας τους νέους που δεν έχουμε κάτι. Ας τα αφήσουμε όλα πίσω και ας κοιτάξουμε την επόμενη μέρα. Εμείς είμαστε διατεθειμένοι να κάτσουμε σε ένα τραπέζι μαζί τους, μακριά από προσωπικά θέματα και ό,τι έγινε στο παρελθόν και να μιλήσουμε για το μέλλον του Γκρικ Αμέρικαν, αλλά να θέλουν κι αυτοί. Να μην χάσουμε τον χρόνο μας είτε με καθυστερήσεις, είτε με συζητήσεις γύρω από τα προσωπικά τους. Εμείς οι νέοι του Γκρικ, η ‘επόμενη μέρα’ να το πω έτσι θέλουμε να βρούμε λύση».

Ισως, όπως εσείς οι 5 βάζετε το μέλλον του Γκρικ Αμέρικαν και προχωράτε τις Ακαδημίες του Γκρικ Αμέρικαν με στόχο το καλύτερο για όλους, πολεμώντας τα όποια προβλήματα, θεωρώ ότι έτσι πρέπει να κάνουν και οι γιοι των ανθρώπων που έχουν τα προσωπικά τους. Να κάτσουν οι νέοι σε ένα τραπέζι, να μην αναφέρουν καθόλου τους γονείς τους και να βρουν μία λύση για μια από κοινού... επιχείρηση για τα δικά τους παιδιά και εγγόνια. Να κάτσουν κάτω και να πουν «τι πρέπει να κάνουμε καλύτερο απ’ ό,τι έκαναν οι παππούδες μας για τον Γκρικ Αμέρικαν και τον Ελληνισμό και

Τα νέα γραφεία της εταιρείας του Θανάση Μπούκλη «BOUKLIS GROUP REAL ESTATE».

τι δεν έκαναν να το κάνουμε εμείς». Να δώσουν τα χέρια και πρώτοι να βάλουν τα παιδιά τους μέσα στο κτήριο ντυμένα με τη στολιά του Γκρικ Αμερικαν.

«Αυτό θέλουμε κι εμείς. Αλλά δεν το θέλουν εκείνοι. Το κτήριο δεν θα το αφήσουμε, θα το κυνηγήσουμε γιατί είναι του Γκρικ Αμερικαν. Κι εδώ θέλω να αναφέρω το όνομα ενός ανθρώπου που το έχει πάρει πολύ προσωπικά το θέμα και το χειρίζεται μόνος του. Του έχουμε εμπιστοσύνη γιατί ξέρει τι κάνει και είμαστε σίγουροι ότι θα έχει καλό αποτέλεσμα.

Ο κύριος Μερκούριος Αγγελιάδης τους έχει πάει στα δικαστήρια, με τους δικούς νομικούς και δικηγόρους και όπως έχει πει πολλές φορές θα το κυνηγήσει μέχρι τέλος. Έχει κάνει πολλές και σημαντικές κινήσεις και πιστεύω ότι θα πετύχει αυτό που έχει δεσμευτεί ότι 'δεν θα το πάρει κανείς άλλος το κτήριο'. Ο κύριος Αγγελιάδης είναι από τους ανθρώπους που κάνουν ό,τι λένε και είμαστε σίγουροι. Και τον ευχαριστούμε γι αυτό.

Παράλληλα κι εμείς δεν το αφήνουμε, αλλά το κοιτάμε από άλλη πλευρά. Δεν μπορούμε άμεσα να πάρουμε άλλο κτήριο, αλλά μέσω των Ακαδημιών που θα φτιάξουμε πιστεύω ότι μπορούμε να κάνουμε κάτι, είτε άλλο κτήριο, είτε αν θα

έχουμε το δικό μας κάτι άλλο που θα βοηθήσει τα παιδιά, τον Γκρικ Αμερικαν, τον ομογενειακό αθλητισμό, τον Ελληνισμό. Θα είναι δύσκολο, πολύ δύσκολο με τις Ακαδημίες αλλά είμαι σίγουρος ότι θα μας βοηθήσουν όλοι. Και έχω και παράδειγμα που είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικό και μας τιμά. Ο κ. Νίκος Τζιάζας που είναι υπεύθυνος των Ελευθερίων του Παγκύπριου, όταν έμαθε τι θέλουμε να κάνουμε μας είπε 'όποτε θέλετε ελάτε να σας βοηθήσω γιατί τα έχω περάσει και ξέρω'. Τεράστια βοήθεια για μας, γιατί είναι ένας άνθρωπος που από το 1980 έχει Παιδικές ομάδες και μάλιστα τις πλέον επιτυχημένες ακαδημίες ποδοσφαίρου, όχι μόνο της Ομογένειας αλλά όλης της Αμερικής. Μπορεί να έχουμε αντιπαλότητα Γκρικ Αμερικαν και Παγκύπριος αλλά είναι μόνο στον αγώνα. Ο ένας βοηθάει τον άλλον, όπως μας έχει βοηθήσει ο Παγκύπριος, ο κ. Τζιάζας, ο κ. Κρίστοφερ αλλά και ο Μαρτίνος που μας είπε ότι θα μας βοηθήσει. Όταν βλέπεις τέτοιους ανθρώπους να είναι δίπλα σου είσαι πολύ αισιόδοξος για το μέλλον».

As αλλάξουμε λίγο κλίμα και ως πάμε στα επαγγελματικά σου. Με τι ασχολείσαι; Τι κάνεις;

«Επαγγελματικά καλά πάμε. Έχουμε, εδώ και 6 χρόνια, μία εται-

ρεία την 'BOUKLIS GROUP REAL ESTATE' (www.bouklisgroup.com). Αρχίσαμε με 4 άτομα το 2009 στη Νέα Υόρκη και σιγά σιγά από ένα γραφείο 200 τ.πόδια, πριν 3 χρόνια ανοίξαμε ένα άλλο στο 65 Broadway 5th Floor, είναι 2.000 τ.πόδια, έχουμε 30 πράκτορες μαζί μας και τώρα θα ανοίξουμε ένα άλλο στους 73 δρόμους. Αργότερα, όταν θα αναλάβουμε τα καταστήματα στο Astoria Boulevard θα ανοίξουμε κι εκεί. Οι δουλειές πάνε καλά, θα μπορούσαμε και καλύτερα αλλά το πολεμάμε. Στο Μανχάταν δεν υπάρχουν πολλές ελληνικές εταιρίες, δουλεύουμε αρκετά με Έλληνες χτίστες στην Αστόρια... Το πολεμάμε. Θα δούμε».

Είναι οικογενειακή η εταιρεία έτσι;

«Ναι. Την άνοιξα εγώ, έχω έναν αδελφό που είναι 25 ετών και είναι μέσα και το κυνηγάμε. Και πάμε σιγά - σιγά. Έχουμε χωρίσει κάπως τις δουλειές μας, τους χτίστες στην Αστόρια τους έχω εγώ. Είναι δύσκολη η δουλειά μας, αλλά προσαποθούμε. Δουλεύουμε με ανθρώπους που εμπιστευόμαστε. Στο Μανχάταν που δεν έχει Έλληνες δουλεύουμε κυρίως με ενοικιάσεις. Είναι δύσκολο και πολύωρο, πάνω από 12-14 ώρες στο πόδι, αλλά δεν γίνεται αλλιώς. Και βέβαια παίζουν ρόλο και οι γνωριμίες. Κι εδώ να

φέρω ένα παράδειγμα. Στο χώρο είμαι 12 χρόνια αλλά δεν ήξεραν ότι κάνω αυτή τη δουλειά. Στα γήπεδα και στους αγώνες ο άλλος σε βλέπει σαν παίκτη, όχι σαν επαγγελματία. Σ' αυτό με έχει βοηθήσει ο Γκρικ Αμερικαν γιατί τα μέλη του, οι άνθρωποί του μιλούν για μένα, λένε σε φίλους τους τι δουλειά κάνω και προωθούν το γραφείο μας. Τους ευχαριστούμε πολύ και μέσα από αυτούς έχουμε κάνει ένα καλό πελατολόγιο και θέλουμε να τους δίνουμε το καλύτερο. Το σέβομαι αυτό που κάνουν για μένα και για μας και τους το αναγνωρίζουμε. Ένας από αυτούς που έχω γνωρίσει είναι ο Μερκούριος Αγγελιάδης. Και είναι από τους ελάχιστους που αν και έχει πετύχει πολλά έχει μείνει ο ίδιος. Έχει βοηθήσει πολύ κόσμο και είναι όπως είπες 'Κύριος'».

Με Ελλάδα δεν έχει κάποιο άνοιγμα;

«Έχουμε κάποιες γνωριμίες και κάποια άτομα για να προωθήσουμε κάποια ακίνητα, ενώ παράλληλα θέλουμε να ανοίξουμε και ιστοσελίδα, αλλά επίσημα δεν έχουμε συνεργασία με κάποια εταιρεία. Και βέβαια θα θέλαμε μία συνεργασία. Έχουμε ένα παιδί που μιλάμε μαζί του και είμαστε ευχαριστημένοι, αλλά όχι με εταιρεία».

Κλείνοντας...

«Δεν πιστεύω ότι οι trustees θέλουν να μιλήσουν σοβαρά για το μέλλον του κτηρίου, αλλά αν το

αποφασίσουν είμαστε μέσα, αλλά θέλουμε άμεσα και σοβαρή απάντηση. Δεν θέλουμε καθυστερήσεις, δεν θέλουμε χρονοτριβές. Θέλουμε αποφάσεις γρήγορα και χωρίς να χάνουμε χρόνο. Δεν έχουμε χρόνο ούτε σαν άνθρωποι, ούτε σαν Γκρικ Αμερικαν. Εμείς δεν έχουμε ούτε προσωπικά, ούτε ανάμεσά μας υπάρχουν άνθρωποι με προσωπικά μαζί τους παρά μόνο κοιτάμε τον Γκρικ Αμερικαν. Με όποιον ή όποιους έχουν προσωπικά as τα λύσουν με εκείνον ή εκείνους. Δεν μπορούμε να περιμένουμε 10 μήνες για μία απάντηση. Θέλουμε άμεσα απάντηση. Αν νομίζουν ότι θα μας φάνε χρόνο και θα πούμε 'άστο' δεν υπάρχει περίπτωση. Αν θέλουν να κάτσουμε να μιλήσουμε σοβαρά και με άμεσες λύσεις να το κάνουμε, αν όχι προχωράμε νομικά με τον κ. Μερκούριο Αγγελιάδη κι εμείς συνεχίζουμε το έργο μας με τις Ακαδημίες του Γκρικ Αμερικαν. Ο κ.κ. Μελίς, Δρίζης, Ανδρικόπουλος, Πανταζής και άλλοι 'τρέχουν' την μεγάλη ομάδα και εμείς θα ξεκινήσουμε με τις Ακαδημίες. Μία ομάδα, μία. Από κει θα ξεκινήσουμε και θα προχωρήσουμε όσο μπορούμε. Το μέλλον έρχεται... Και δεν θα το σταματήσει κανείς».

κ. Θανάση Μπούκλη σας ευχαριστούμε πολύ και να χαιρεστε την οικογένειά σας, ιδίως την ...κοράκια σας και τον πιτσιρικά πρώτο μέλος στις Ακαδημίες Ποδοσφαίρου του Γκρικ Αμερικαν.

Μπράβο και συγχαρητήρια στον Τομ Μπούκλη

για την προσφορά του

στο ομογενειακό ποδόσφαιρο και ιδιαίτερα στον ιστορικό «Greek American Atlas».

**Ατομο της νέας γενιάς,
ο Τομ αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση
και ελπίδα για την Ομογένεια.**

Νίκος Μπάρδης

Ολυμπιακός

Όταν ο θρύλος... χορεύει τάνγκο!

Ο Ολυμπιακός έχει μακρά παράδοση να αποκτά παίκτες από την Αργεντινή. Ο Φράνκο Χάρα είναι ο τελευταίος, ανεβάζοντας σε 20 τον αριθμό των παικτών από την χώρα του τάνγκο που έχουν φορέσει την ερυθρόλευκη φανέλα.

Οι πρώτοι Αργεντινοί παίκτες ήρθαν στον Ολυμπιακό το μακρινό 1972, έχοντας «βαφτιστεί» ως ομογενείς καθώς δεν επιτρεπόταν εκείνη την εποχή να αγωνίζονται ξένοι ποδοσφαιριστές στις ελληνικές ομάδες. Αυτός που... έσπασε το... ρόδι από την Αργεντινή ήταν ο Αλτσιμπαρ για να ακολουθήσουν ο Νικολάου, ο Πολέτι, ο Πένια αλλά και ο αείμνηστος Φούνες, ο σπουδαίος Γκαλέτι, ο φημισμένος Σαβιόλα και ο αειθαλής Ντομίνγκες που συνεχίζει να... μαγεύει με το ταμπεραμέντο του τους οπαδούς του Ολυμπιακού. Πάντως, όπως συμβαίνει πάντα με τις μεταγραφές δεν «έπιασαν» όλοι οι Αργεντινοί που ήρθαν κατά καιρούς στο Λιμάνι. Άλλοι απέτυχαν

20 Αργεντινούς ποδοσφαιριστές που έχουν αγωνιστεί στον Ολυμπιακό!

1) Αντόνιο Χούστο Αλτσιμπαρ

Πρόκειται για τον πρώτο ποδοσφαιριστή από την Αργεντινή που φόρεσε την φανέλα του Ολυμπιακού, προερχόμενος από την Ράσινγκ Κλουμπ, ενώ πιο πριν είχε αγωνιστεί σε τρεις ακόμη ομάδες της πατρίδας του, την Νιούελς Ολντ Μπόις, την Νουέβα Σικάγο και την Αρχεντίνος Τζούνιορς. Ο Αλτσιμπαρ αγωνίστηκε στους Πειραιώτες για μια μόνο σεζόν (1972-73) και δεν κατάφερε σε καμία περίπτωση να δικαιώσει τις προσδοκίες που υπήρχαν προς το πρόσωπό του.

Ο Αλτσιμπαρ ήρθε στην Ελλάδα με σημαντικές περγαμνές καθώς θεωρείτο ένας παίκτης με ηγετικά προσόντα στο χώρο της μεσαίας γραμμής και με πολύ καλό αριστερό πόδι, όμως δεν πρόσφερε σχεδόν... τίποτα! Συνολικά με τον Ολυμπιακό αγωνίστηκε μόλις σε 7 παιχνίδια και την επόμενη σεζόν (1974-75)

χόμενος στη συνέχεια στον Πειραιά. Μάλιστα πριν έρθει στον Ολυμπιακό ο Νικολάου φόρεσε το 1971 και δυο φορές τη φανέλα της Εθνικής Αργεντινής, αγωνιζόμενος σε ισάριθμα φιλικά παιχνίδια με τη Γαλλία.

Όμως η μοίρα έπαιξε άσχημο παιχνίδι στον Νικολάου που ήταν ένας πληθωρικός κεντρικός αμυντικός, με πολύ δύναμη στα μαρκάρια του, αλλά και με σουτ-οβίδα! Συγκεκριμένα σε ένα φιλικό παιχνίδι του Ολυμπιακού στη διάρκεια της καλοκαιρινής του προετοιμασίας στις 30 Ιουλίου 1972 στην Αυστρία με αντίπαλο την τοπική Μπρέγκεντζ, έσπασε το πόδι του. Κάπου εκεί η καριέρα του Νικολάου πήρε τη... κάτω βόλτα. Με την φανέλα του Ολυμπιακού αγωνίστηκε μόλις σε τρία ματς στο πρωτάθλημα για να επιστρέψει στη συνέχεια στη Μπόκα Τζούνιορς. Στη πορεία αγωνίστηκε στην Χιμνάσια Λα Πλάτα, αλλά και στην Σαν Λορέντσο όπου κρέμασε

όμως δεν κατάφερε να αγωνισθεί ούτε μια φορά σε επίσημο αγώνα του Ολυμπιακού!

Αξίζει να σημειωθεί ότι πριν έρθει στην Ελλάδα, ο Πολέτι βρέθηκε στη φυλακή μαζί με δυο ακόμη συμπαίκτες του στην Εστουντιάντες, τον Ραούλ Αγκίρε Σουάρες και Ραούλ Μαδέρο λόγω συμμετοχής τους σε επεισόδια στο τελικό του διηπειρωτικού Κυπέλλου με αντίπαλο την Μίλαν το 1969!

Ο γεννημένος στις 20/07/1946 στο Μπουένος Αίρες της Αργεντινής, Αλμπέρτο Πολέτι είχε το προσωνύμιο ο «ιπτάμενος γκολκίπερ» λόγω των θεαματικών του εκτινάξεων και της ελαστικότητάς του ενώ το κόστος της μεταγραφής του στον Ολυμπιακό έφτασε το τεράστιο για την εποχή ποσό των 1.700.000 δραχμών!

Τα προβλήματα πάντως για τον Πολέτι άρχισαν πολύ σύντομα στον Ολυμπιακό καθώς και οι δυο προπονητές με τους οποίους συνεργάστηκε στους Πειραιώτες αρχικά ο

αγοράσει έναν τερματοφύλακα και αυτός δεν ήταν άλλος από τον Παναγιώτη Κελεσιόδη που εξελίχτηκε σε έναν από τους σπουδαιότερους πορτιέρο που φόρεσαν την ερυθρόλευκη φανέλα.

Πάντως ο αείμνηστος πρόεδρος του Ολυμπιακού Νίκος Γουλιανδρός «πάλεψε» όσο μπορούσε την περίπτωση Πολέτι και το 1973 έστειλε τον Αργεντινό να κάνει εγχείριση στον κορυφαίο ορθοπεδικό της εποχής, τον Αυστριακό Σούγκερτ. Η επέμβαση ήταν επιτυχής όμως ο Πολέτι δεν κατάφερε ποτέ να επανέλθει ώστε να αγωνισθεί σε υψηλό επίπεδο με αποτέλεσμα να λυθεί το συμβόλαιό του με τους Πειραιώτες τον Ιούνιο του 1973 και να επιστρέψει στην Αργεντινή, σταματώντας το ποδόσφαιρο σε ηλικία μόλις 27 ετών. Στον Ολυμπιακό αγωνίστηκε μόλις σε 7 φιλικά παιχνίδια!

4) Ιγκνάθιο Αλφάρο Πένια

Ήταν ο τέταρτος κατά σειρά Αργεντινός ποδοσφαιριστής που φό-

παταγωδώς ή δεν κατάφεραν να δείξουν τις ικανότητές τους όπως ο Κοστάντσο, ο Λεντέσμα, ο Νούνιες, ο Λέτο, άλλοι πρόσφεραν τα μέγιστα όπως ο Σούρερ, ο Μπελούτσι και ο μεγάλος Αριέλ Ιμπαγάσα, και άλλοι πέρασαν απαρατήρητοι όπως ο Αρτσούμπι, ο Ντατόλο, ο Ντε Βινσέντι και ο Μόνχε.

Σε κάθε περίπτωση οι Αργεντινοί είναι η μεγαλύτερη ποδοσφαιρική παροικία που έχει περάσει από τον Ολυμπιακό. Οι Αργεντινοί εκτός από καλοί χαρακτήρες και ταλαντούχοι ποδοσφαιριστές, μπορούν και προσαρμόζονται πολύ γρήγορα στην ελληνική ποδοσφαιρική πραγματικότητα και τα στοιχεία αυτά τους κάνει ιδιαίτερα δημοφιλείς στην Ελλάδα.

Ο «Ε.Κ.» σας παρουσιάζει τους

βρέθηκε στην Β' κατηγορία της Ισπανίας με τα χρώματα της Σαν Αντρές. Τελικά ο Αλτσιμπαρ ολοκλήρωσε την καριέρα του στην Σαρμινέτο ντε Χουνίν της Αργεντινής.

2) Μιγκέλ Νικολάου

Ήρθε στην Ελλάδα, σαν ένα πολύ μεγάλο όνομα, όπως άλλωστε και ο Αλτσιμπαρ, όμως ούτε αυτός κατάφερε να «πίσει» στους «ερυθρόλευκους». Μάλιστα το καλοκαίρι του 1972 οι εφημερίδες έγραφαν για «μάχη» μεταξύ του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού για την απόκτηση του 26χρονου τότε Νικολάου που ξεκίνησε την καριέρα του από την άσημη Κοράλ ντε Μπουόστος για να βρεθεί στη συνέχεια στη φημισμένη Μπόκα Τζούνιορς όπου αγωνίστηκε για πέντε χρόνια, ερ-

τα παπούτσια. Μάλιστα λίγο πριν αποσυρθεί από την ενεργό δράση ο Νικολάου υποβλήθηκε σε αλλεπάλληλες εγχειρίσεις στο γόνατο. Σε κάθε περίπτωση επρόκειτο για έναν σπουδαίο ποδοσφαιριστή τον οποίο όμως λόγω του σοβαρού τραυματισμού του δεν μπόρεσαν να απολαύσουν οι φίλοι του Ολυμπιακού, αλλά και γενικότερα οι Έλληνες φίλαθλοι.

3. Αλμπέρτο Πολέτι

Μια από τις πιο αποτυχημένες μεταγραφές ξένων παικτών στην ιστορία του Ολυμπιακού αποτελεί αναμφισβήτητα η περίπτωση του Αλμπέρτο Χοσέ Πολέτι. Ο Αργεντινός τερματοφύλακας ήρθε με πλούσιο βιογραφικό στους «ερυθρόλευκους» την Άνοιξη (3 Απριλίου) του 1972,

Άλαν Ασμαν και στη συνέχεια ο Λάκνς Πετρόπουλος, διέκριναν ότι αντιμετώπιζε πρόβλημα τραυματισμού στο πόδι.

«Κανείς δεν μας είχε πει τίποτα για μνίσκο ή για κάποια άλλη πάθηση. Με την πρώτη όμως προπόνηση κατάλαβα ότι κάτι δεν πήγαινε καλά στο ένα του πόδι. Ο Πολέτι δούλευε μόνο το ένα του πόδι, ενώ στο άλλο έδειχνε μεγάλη ευαισθησία. Με τέτοιες προϋποθέσεις δεν μπορούσε να παίξει σοβαρό ποδόσφαιρο. Χρειαζόταν εγχείρηση», είχε δηλώσει μετά την αποχώρησή του από τον Ολυμπιακό ο Άλαν Ασμαν, ενώ ο διάδοχός του Λάκνς Πετρόπουλος βλέποντας πως ο Πολέτι δεν μπορούσε να προσφέρει στην ομάδα, ζήτησε από την διοίκηση να του

ρεσε τη φανέλα του Ολυμπιακού. Ο Ιγκνάθιο Αλφάρο Πένια ήρθε στον Πειραιά τον Αύγουστο του 1974, προερχόμενος από την Γαλλική Ρεμς, όπου αγωνιζόταν επί δυο χρόνια, ενώ στις αρχές του 1970 ήταν συμπαίκτης με τον Μιγκέλ Νικολάου στην Μπόκα Τζούνιορς. Κοντός με πολύ μακρύ μαλλί που θύμιζε τον σπουδαίο Ρούμπεν Αγιάλα, αλλά και παχύ μουστάκι, ο Πένια δεν κατάφερε κι αυτός όπως και οι συμπατριώτες του που είχαν προϋπάρξει στον Ολυμπιακό να πετύχει σπουδαία πράγματα στους «ερυθρόλευκους», στην δύναμη των οποίων έμεινε μέχρι το 1976.

Αξιοσημείωτο είναι πάντως ότι πέτυχε το πρώτο, αλλά και τελευταίο του γκολ με την φανέλα του Ολυμ-

πακού στο ισόπαλο ντέρμπι (1-1) με τον Παναθηναϊκό στις 29 Μαρτίου του 1975. Με το γκολ αυτό ο Πένια έχει γράψει ιστορία καθώς είναι ο μόνος παίκτης του Ολυμπιακού που έχει καταφέρει το μοναδικό του γκολ να είναι σε ντέρμπι «αιώνίων»!

5. Χουάν Χιλμπερτο Φούνες

Αποτέλεσε μια από τις πιο τρανταχτές μεταγραφές της εποχής Κοσκωτά και παρά το γεγονός ότι έμεινε στον Πειραιά μόλις έναν χρόνο, έγινε ένας από τους πιο αγαπητούς παίκτες των φίλων του Ολυμπιακού.

Ο Χουάν Χιλμπερτο Φούνες ήταν μια δύναμη της φύσης που γρήγορα έγινε μεγάλο όνομα στο ποδόσφαιρο της Λατινικής Αμερικής. Μάλιστα στην Μιλιονάριος της Κολομβίας, όπου αγωνίστηκε για δυο σεζόν από το 1984 έως το 1986 απέκτησε το παρατσούκλι «El Bufalo» (ο βούβαλος), καθώς ο όγκος του και η απίστευτη δύναμη του -σε συνδυασμό με την εξαιρετική του τεχνική κα-

Ο Φούνες αναγκάστηκε να επιστρέψει στην πατρίδα του, όπου αν και προσπάθησε να συνεχίσει την καριέρα του σε κάποια ομάδα δεν τα κατάφερε λόγω του προβλήματος της υγείας του. Αποτέλεσμα ήταν να σταματήσει το ποδόσφαιρο το 1990 καθώς πλέον ήταν αδύνατον να συνεχίσει να αγωνίζεται.

Δυο χρόνια αργότερα στις 12 Ιανουαρίου του 1992 ο Φούνες έφυγε από την ζωή σε ηλικία μόλις 29 ετών από ανακοπή καρδιάς. Εισ μνήμην του σπουδαίου αυτού ποδοσφαιριστή που πρόλαβε και φόρεσε 4 φορές τη φανέλα της Εθνικής Αργεντινής, το στάδιο του Σαν Λουίς, της γενέτειρας πόλης του, μετονομάστηκε από «Estadio de San Luis» σε «Estadio Juan Gilberto Funes».

6. Γκάμπριελ Σούρερ

Μετά την απώλεια του πρωταθλήματος της περιόδου 2003-04 ο Ολυμπιακός έψαχνε έναν γκέιτ για την άμυνά του και τον βρήκε στο πρόσωπο του Γκαμπριέλ Σούρερ! Ο

ενός, ενώ διακρινόταν και στο ψηλό παιχνίδι. Επίσης είχε την ικανότητα να καθοδηγεί άψογα όλη την ομάδα από τα μετόπισθεν και έδινε πολλές φορές οδηγίες στους συμπαίκτες του για τις θέσεις που έπρεπε να πάρουν μέσα στο γήπεδο.

Ο Σούρερ έμεινε για δυο σεζόν (μέχρι το 2005-06) στο Λιμάνι και έπαιξε σε 59 ματς ενώ έβαλε ένα γκολ, που ήταν πάντως πάρα πολύ σημαντικό καθώς με αυτό οι Πειραιώτες πήραν τη νίκη με 1-0 κόντρα στην Μονακό στο «Γ. Καραϊσκάκης» για τη φάση των ομίλων του Τσάμπιονς Λιγκ. Επίσης πήρε 11 κίτρινες και 1 κόκκινη. Πάντως ο Σούρερ αποχώρησε από τον Ολυμπιακό με ένα παράπονο καθώς επιθυμούσε την ανανέωση του συμβολαίου του για δυο ακόμη χρόνια κάτι που απέρριψε η διοίκηση των «ερυθρολεύκων».

Αξίζει να σημειωθεί ότι πριν βρεθεί στον Ολυμπιακό ο Σούρερ είχε σκοράρει εναντίον των Πειραιωτών

στις 19 Αυγούστου του 2007 και ανέφερε τα εξής:

«Η ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ Σ.Φ.Π. ανακοινώνει την απόκτηση του Αργεντινού μέσου Rodrigo Javier ARCHUBI από την Λανούς, με τη μορφή δανεισμού για έναν χρόνο και οψιόν αγοράς από την ΠΑΕ Ολυμπιακός. Ο ποδοσφαιριστής υπέγραψε συμβόλαιο συνεργασίας για 1+4 χρόνια».

Ο Αρτσούμπι ήρθε στους «ερυθρόλευκους» με την προοπτική να δίνει εκτός των άλλων βοήθειες και ανάσες στον μεγάλο Πρέντραγκ Τζόρτζεβιτς στην αριστερή πλευρά του γηπέδου. Τελικά οι προσδοκίες που υπήρχαν στο Λιμάνι για τον φιλόλιγγο Αργεντινό δεν δικαιώθηκαν. Ο Αρτσούμπι έπαιξε μόλις 7 ματς χωρίς να σημειώσει γκολ με την ερυθρόλευκη φανέλα και τον Γενάρη του 2008 επέστρεψε στην πατρίδα του για λογαριασμό της Ρίβερ Πλέιτ. Σίγουρα ήταν μια από τις πλέον αποτυχημένες μεταγραφές

σημαντική μονάδα για τους Πειραιώτες. Ενα από τα σημαντικά στοιχεία της μεταγραφής του Μπελούτσι στον Ολυμπιακό είναι ότι για το 50% των δικαιωμάτων του, οι «ερυθρόλευκοι» πλήρωσαν 7,5 εκ ευρώ!

Με τη φανέλα του Ολυμπιακού ο Μπελούτσι αγωνίστηκε έως το καλοκαίρι του 2009, διάστημα στο οποίο πήρε μέρος σε 52 επίσημους αγώνες και σημείωσε 9 γκολ. Οι εμφανίσεις του στα ευρωπαϊκά παιχνίδια των Πειραιωτών, ήταν εντυπωσιακές και κίνησαν το ενδιαφέρον της Πόρτο, η οποία τον απέκτησε καταβάλλοντας 5 εκ. ευρώ στον Ολυμπιακό. Ετσι, ο Μπελούτσι το καλοκαίρι του 2009 πήρε τον δρόμο για την Πορτογαλία, όπου και έμεινε αγωνιζόμενος επί τρία χρόνια, έως το 2012. Τον Ιανουάριο του 2012 η Πόρτο «δάνεισε» τον Αργεντινό μέσο στην ιταλική Τζένοα, από την οποία το καλοκαίρι του 2012 μεταπήδησε στην τουρκική Μπούρασπορ στην οποία ανήκει μέχρι σήμερα.

τάρτιση- τον καθιστούσαν φόβο και τρόπο για τις αντίπαλες άμυνες. Η επιστροφή του Φούνες στην Αργεντινή έγινε το 1986 για λογαριασμό της Ρίβερ Πλέιτ απ' όπου και ήρθε στον Ολυμπιακό τον Ιανουάριο του 1988. Με την «ερυθρόλευκη» φανέλα ο Φούνες σημείωσε 14 γκολ με το τελευταίο να το πετυχαίνει στο παιχνίδι στο οποίο αποχαιρέτησε την Ελλάδα και ήταν αυτό κόντρα στον Απόλλωνα Αθηνών στις 22 Ιανουαρίου του 1989.

Ο Φούνες έψαξε στη συνέχεια τη τύχη του στο γαλλικό πρωτάθλημα. Αρχικά έπαιξε για ένα εξάμηνο στη Νανσί και στη συνέχεια ήταν έτοιμος να ενταχθεί στην Νις όταν ξαφνικά όλα «γκρεμίστηκαν» γύρω του. Μέσα από τις ιατρικές εξετάσεις που έκανε «ανακαλύφτηκε» ότι αντιμετώπιζε ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα με την καρδιά του, τόσο σοβαρό που αν συνέχιζε να παίζει θα κινδύνευε η ζωή του!

Αργεντινός στόπερ ήρθε σε προχωρημένη ποδοσφαιρικά ηλικία (33 χρονών) στον Πειραιά, όμως το γεγονός αυτό δεν έπαιξε κανένα ρόλο καθώς η προσφορά του ήταν σημαντική. Μάλιστα ο Σούρερ έγινε ο πρώτος ποδοσφαιριστής από την Αργεντινή που αποκτούσε ο Ολυμπιακός μετά από 14 ολόκληρα χρόνια!

Κουβαλώντας σημαντική εμπειρία και υψηλές παραστάσεις από το πρωτάθλημα της πατρίδας του με την Λανούς, αλλά και της Ισπανίας όπου αγωνίστηκε με τις φανέλες των

Ρασίνγκ Σανταντέρ, Λα Κορούνια, Λας Πάλμας και Ρεάλ Σοσιεδάδ, ο αριστεροπόδαρος Σούρερ εξελίχτηκε πολύ γρήγορα σε στυλοβάτη της άμυνας των «ερυθρολεύκων», ενώ «έδωσε» πολύ καλά με τον έτερο στόπερ της ομάδας, Γιώργο Ανατολάκη. Ως αμυντικός, ο Σούρερ ήταν απροσπέλαστος στο ένας εναντίον

ως παίκτης της Ρεάλ Σοσιεδάδ στο 2-2 των δυο ομάδων στο γήπεδο της Ριζούπολης για το Τσάμπιονς Λιγκ.

Ο Σούρερ που έχει και 4 συμμετοχές με την Εθνική Αργεντινής, σταμάτησε το ποδόσφαιρο το 2007 ως παίκτης της Μάλαγα και πλέον ακολουθεί καριέρα προπονητή με ιδιαίτερη μάλιστα επιτυχία.

7. Ροντρίγκο Αρτσούμπι

Όταν ο Ολυμπιακός απέκτησε το καλοκαίρι του 2007 τον Ροντρίγκο Αρτσούμπι δίνοντας πρώτα «μάχη» με την Μπόκα Τζούνιορς, όλοι μιλούσαν για μια μεγάλη μεταγραφική επιτυχία των Πειραιωτών. Ο Αρτσούμπι με την Ελληνίδα μητέρα και την μακρινή καταγωγή από την Χίο, θεωρείτο εκείνη την εποχή το παιδί-θαύμα της Λανούς, αγωνιζόμενος στη θέση του αριστερού μεσοεπιθετικού.

Η ανακοίνωση του Ολυμπιακού για την απόκτησή του έγινε

του Ολυμπιακού τα τελευταία χρόνια.

8. Φερνάντο Μπελούτσι

Ενας από τους πλέον αξιολογούς και συμπαθείς Αργεντινούς ποδοσφαιριστές που φόρεσαν τη φανέλα του Ολυμπιακού είναι αναμφισβήτητο ο Φερνάντο Μπελούτσι.

Γεννημένος στις 10 Σεπτεμβρίου 1983 στο Λος Κιρκίντος, ο Μπελούτσι ξεκίνησε το ποδόσφαιρο στις ακαδημίες της Νιούς Ολντ Μπόις, της οποίας και πρωτοφόρεσε τη φανέλα σαν επαγγελματίας την τριετία 2002-2005. Οι καλές εμφανίσεις και η διαρκής βελτίωση που παρουσίαζε ως ποδοσφαιριστής, έκαναν την φημισμένη Ρίβερ Πλέιτ να προχωρήσει στην απόκτησή του το 2005.

Ο Ολυμπιακός ολοκλήρωσε τη μεταγραφή του Μπελούτσι τον Δεκέμβριο του 2007 από την Ρίβερ Πλέιτ και πολύ γρήγορα ο βραχύσωμος Αργεντινός εξελίχτηκε σε μια

Ο Μπελούτσι έχει αγωνιστεί πέντε φορές με την Εθνική ομάδα της Αργεντινής.

9. Λουτσιάνο Γκαλέτι

Ενας από τους πλέον ποιοτικούς ποδοσφαιριστές που φόρεσαν την φανέλα του Ολυμπιακού και με μεγάλη προσφορά στον σύλλογο ήταν ο Λουτσιάνο Γκαλέτι.

Ο αγαπημένος «Λούτσι» των οπαδών του Ολυμπιακού, γεννήθηκε στην πόλη Λα Πλάτα της Αργεντινής στις 9 Απριλίου 1980 και φόρεσε την ερυθρόλευκη φανέλα την τριετία 2007-2010. Στο διάστημα αυτό πρόσφερε μοναδικές ποδοσφαιρικές παραστάσεις χάρις στην άριστη τεχνική του κατάρτιση, την ταχύτητα του, τις ντρίπλες του, αλλά και τις σέντρες-ξυράφι που «έβγαζε»! Ο Γκαλέτι ήρθε στον Ολυμπιακό σε ηλικία 27 ετών το καλοκαίρι του 2007 από την Ατλέτικο Μαδρίτης.

Με τον Ολυμπιακό ▶ 12 πανηγύρισε την κατά-

Όταν ο θρύλος... χορεύει τάνγκο!

Ποιοι είναι οι 20 Αργεντινοί ποδοσφαιριστές που έχουν φορέσει τη φανέλα του Ολυμπιακού!

κτση 2 πρωταθλημάτων και ισάριθμων κυπέλλων, αλλά και την κατάκτηση του Σούπερ Καπ του 2007. Την περίοδο 2008-09 αναδείχτηκε MVP του πρωταθλήματος και πρώτος σκόρερ του πρωταθλήματος μαζί με τον συμπατριώτη του Ισμαέλ Μπλάνκο σημειώνοντας 14 γκολ.

Με την Εθνική ομάδα της Αργεντινής αγωνίστηκε 13 φορές και σημείωσε 3 γκολ, ενώ τη φανέλα του Ολυμπιακού φόρεσε σε 107 αγώνες επίσημους και φιλικούς.

Ο Γκαλέτι ήταν σίγουρο πως θα έμενε για πολλά χρόνια στον Ολυμπιακό, αν δεν παρουσιάζονταν το σοβαρό πρόβλημα υγείας με τα νεφρά του. Τον Φεβρουάριο του 2010, ύστερα από ιατρικές εξετάσεις διαπιστώθηκε ότι απαιτούνταν ειδική αγωγή για να ξεπεραστεί το πρόβλημα που είχε ανακύψει. Όμως

της ομάδας της στην Αργεντινή.

10. Κριστιαν Λεντέσμα

Ήρθε στον Ολυμπιακό το καλοκαίρι του 2007 ως ένας σπουδαίος αμυντικός μέσος, όμως η προσφορά του δεν ήταν η αναμενόμενη.

Ο Λεντέσμα που είχε το παρτσούκλι ο «λύκος» γεννήθηκε στις 28 Νοεμβρίου 1978 στο Μπουένος Αίρες της Αργεντινής και την ποδοσφαιρική του καριέρα σε επαγγελματικό επίπεδο την ξεκίνησε το 1997 στην Αρχεντίνος Τζούνιορς, όπου πραγματοποίησε καλές εμφανίσεις και το 2009 έκανε το πρώτο του άλμα παίρνοντας μεταγραφή στην Ρίβερ Πλέιτ, με τα χρώματα της οποίας γνώρισε σημαντικές επιτυχίες και πανηγύρισε τρία πρωταθλήματα.

Το καλοκαίρι του 2002 ήρθε η πρόταση από την Ευρώπη και συγ-

απόπειρα να κάνει καριέρα στους Πειραιώτες δεν ευοδώθηκε και το καλοκαίρι του 2010 επέστρεψε στην πατρίδα του.

Η ποδοσφαιρική καριέρα του Κριστιάνο Λεντέσμα συνεχίστηκε στην Αργεντινή και στις ομάδες Κολόν Σάντα Φε και Ρίβερ Πλέιτ με τα χρώματα της οποίας ολοκλήρωσε και την καριέρα του ως ποδοσφαιριστής.

Με τον Ολυμπιακό πανηγύρισε την κατάκτηση του πρωταθλήματος και του κυπέλλου του 2008, αλλά και του Σούπερ Καπ του 2007.

Με την Εθνική ομάδα της Αργεντινής ο Κριστιάνο Λεντέσμα πραγματοποίησε 4 συμμετοχές την περίοδο 2007-08.

11. Λιονέλ Νούνιες

Έμεινε στον Ολυμπιακό μόνο για ένα χρόνο την περίοδο 2007-08 και

12. Σεμπάστιαν Λέτο

Τον Ιούνιο του 2008 ο Ολυμπιακός τον πήρε δανεικό από την Λίβερπουλ με ρήτρα αγοράς ύψους 3,5 εκ. ευρώ για το επόμενο καλοκαίρι. Παρά τα εντυπωσιακά του προσόντα ο Λέτο δεν κατάφερε κυρίως λόγω του δύστροπου χαρακτήρα του να προσαρμοστεί στα δεδομένα του Ολυμπιακού, έχοντας συνεχείς προστριβές με τον προπονητή του Ερνέστο Βαλβέρδε.

Με τους Πειραιώτες πραγματοποίησε 37 συμμετοχές και πέτυχε 3 γκολ, ενώ δέχθηκε 10 κίτρινες και μία κόκκινη. Την επόμενη σεζόν πήγε στον Παναθηναϊκό, κατέκτησε το νταμπλ, αλλά μία σειρά τραυματισμών στο γόνατο τον άφησε εκτός για ενάμιση χρόνο. Πλέον αγωνίζεται στην ιταλική Κατάνια.

13. Χέσους Ντάτολο

λίγο αργότερα τα μηνύματα ήταν ακόμη πιο δυσάρεστα. Οι γιατροί του απαγόρευσαν να παίζει ποδόσφαιρο σε υψηλό επίπεδο και του συνέστησαν να κάνει μεταμόσχευση. Κάτι που τελικά πραγματοποιήθηκε με επιτυχία αφού πήρε τον νεφρό του πατέρα του, που ήταν συμβατός σαν μόσχευμα. Την Ελλάδα ο Γκαλέτι δεν τη ξέχασε. Αγόρασε σπίτι στην Γλυφάδα και έρχεται τακτικά, όπως πγαίνει και στις αγαπημένες του Σπέτσες. Παράλληλα το 2013 έκανε μια ακόμη απόπειρα να παίζει ποδόσφαιρο, υπογράφοντας στον ΟΦΗ. Είχε καλές σχέσεις με τον πρόεδρο του Μάνθο Πουλινάκη και ήθελε να βοηθήσει την ομάδα του Ηρακλείου. Αλλά και πάλι η υγεία του δεν του επέτρεψε να δώσει αυτά που ήθελε και αποφάσισε να αποσυρθεί. Η διοίκηση του Ολυμπιακού πάντως δεν... ξέχασε τον Γκαλέτι κι εδώ και λίγους μήνες του έχει αναθέσει το σκάουτινγκ για λογαριασμό

κεκριμένα από το Αμβούργο, όπου δεν μπόρεσε να ξεδιπλώσει το ταλέντο του. Δεν προσαρμόστηκε στο γερμανικό πρωτάθλημα με συνέπεια μετά από ένα χρόνο να επιστρέψει στη Λατινική Αμερική και στο Μέξικο και στην ομάδα της Μοντερέι. Και εκεί δεν έμεινε για μεγάλο διάστημα, αφού συνέχισε την περιπλάνηση του στην Κολόν και μετά ήρθε για δεύτερη φορά η ένταξη του στην Ρίβερ Πλέιτ, αλλά και πάλι χωρίς συνέχεια.

Το 2005 πήγε Ρασίνγκ Κλουμπ, το 2006 στην πρώτη του ομάδα Αρχεντίνος Τζούνιορς και το 2007 στην Σαν Λορέντζο. Απ' όπου και τον απέκτησε ο Ολυμπιακός. Μετά από ένα χρόνο παραμονής του στο Λιμάνι και έχοντας κάνει μετριότητες εμφανίσεις δόθηκε δανεικός στην Σαν Λορέντζο.

Το 2009 ο Λεντέσμα επανεντάχθηκε στο έμπυχο δυναμικό του Ολυμπιακού, όμως και η νέα του...

οι οπαδοί του Ολυμπιακού τον θυμούνται για το καταπληκτικό γκολ με ανάποδο βολέ που πέτυχε στο 4-0 επί του Παναθηναϊκού τον Ιανουάριο του 2008 στο Καραϊσκάκη, αλλά και για τα παραπάνω του κιλά! Ο Νούνιες γεννήθηκε στις 13 Αυγούστου 1984 στη Κάπιταλ Φεντεράλ και από μικρός έδειξε το ταλέντο του για το ποδόσφαιρο. Το 2004 ξεκίνησε την επαγγελματική καριέρα του στην Αρχεντίνος Τζούνιορς από την οποία τον απέκτησε ο Ολυμπιακός.

Με τη φανέλα του Ολυμπιακού πήρε μέρος σε 30 αγώνες από τους οποίους οι 21 ήταν για το πρωτάθλημα, όπου σημείωσε 5 γκολ. Επίσης αγωνίστηκε και στον ΟΦΗ, το διάστημα Ιανουαρίου - Απριλίου 2014. Χρησιμοποιήθηκε σε 5 αγώνες της κρητικής ομάδας και σημείωσε 1 γκολ. Αποχώρησε καθώς ούτε και στο Ηράκλειο μπόρεσε να προσαρμοστεί.

Πέρασε και δεν... ακούμπησε από τον Ολυμπιακό ο Χέσους Ντάτολο! Ο Αργεντινός μεσοεπιθετικός ήρθε στον Πειραιά ως δανεικός από την Νάπολι τον Γενάρη του 2010 και έπαιξε μόλις σε 10 αγώνες με την ερυθρόλευκη φανέλα. Δεν σκόραρε, όμως πήρε 3 κίτρινες και 1 κόκκινη! Στο τέλος της σεζόν αποχώρησε καθώς κρίθηκε ότι δεν ήταν ο παίκτης που θα μπορούσε να προσφέρει στον Ολυμπιακό.

Η καριέρα του Ντάτολο: 2004-06: Μπάνφιλντ (41 συμμετοχές, 6 τέρματα), 2006-09: Μπόκα Τζούνιορς (67 συμμετοχές, 5 τέρματα), 2009-10: Νάπολι (22 συμμετοχές, 1 γκολ), 2010: Ολυμπιακός (10 συμμετοχές), 2010-11: Εσπανιόλ (14 συμμετοχές, 2 γκολ), 2011-12: Εσπανιόλ (15 συμμετοχές), 2012-2015: Ιντερνασιονάλ (29 συμμετοχές, 10 γκολ).

14. Αριέλ Ιμπαγάσα

Ο επονομαζόμενος και «Κάνιο»

είναι ένας από τους σπουδαιότερους ποδοσφαιριστές που αγωνίστηκαν στον Ολυμπιακό. Επιασε Λιμάνι το καλοκαίρι του 2010 ως ελεύθερος από την Βιγιαρεάλ και αμέσως έγινε ο ηγέτης του Ολυμπιακού, χάρις στο τεράστιο ταλέντο του και την έντονη προσωπικότητά του. Πάντως το γεγονός ότι ήρθε στον Ολυμπιακό σε ηλικία 34 ετών και αρκετά βεβαρημένος από μαιικούς τραυματισμούς, τον εμπόδιαν να προσφέρει ακόμη περισσότερα στους «ερυθρόλευκους».

Ο Ιμπαγάσα γεννήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 1976 στο Μπουένος Αίρες και η Λανούς ήταν η πρώτη ομάδα στην οποία αγωνίστηκε. Το 1988 πήρε μεταγραφή στην ισπανική Μαγιόρκα, όπου έμεινε για πέντε συναπτά χρόνια. Το 2003 πήρε μεταγραφή στην Ατλέτικο Μαδρίτης,

τα χρώματα της οποίας φόρεσε για τρία χρόνια, έως το 2006 όταν η Μαγιόρκα που τον γνώριζε πολύ καλά τον επανέφερε στις τάξεις της.

Ο Ιμπαγάσα την διετία 2006-2008 προσέφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες στην αγαπημένη του Μαγιόρκα, αλλά και πάλι δεν μπόρεσε να συνεχίσει να παίζει με τα χρώματα της. Το 2008 η Βιγιαρεάλ που ήξερε την αξία του τον ενέταξε στην ομάδα της με την οποία αγωνίστηκε τη διετία 2008-2010 μέχρι που πήρε το δρόμο για τον Πειραιά.

Παρέμεινε στην «ερυθρόλευκη» ομάδα για τέσσερα χρόνια, λόγω της αγάπης του κόσμου και της εκτίμησής που είχε στο πρόσωπο του ο πρόεδρος Βαγγέλης Μαρινάκης. Πλέον στα 38 χρόνια του ο Ιμπαγάσα συνεχίζει την καριέρα του στον Πανιώνιο.

Με τον Ολυμπιακό ο Ιμπαγάσα πανηγύρισε την κατάκτηση τεσσάρων πρωταθλημάτων και ενός Κυ-

πέλλου, έχοντας 72 συμμετοχές και 11 γκολ σε όλες τις διοργανώσεις.

15. Φράνκο Κοστάντσο

Ηρθε μετά «βαίων και κλάδων» το καλοκαίρι του 2011 στον Ολυμπιακό ως ελεύθερος από την ελβετική Βασιλεία, στην οποία είχε κάνει μια σπουδαία καριέρα. Χαρακτηρίστηκε ως... διάδοχος του Αντώνη Νικοπολίδη κάτω από τα δοκάρια των «ερυθρολεύκων», όμως πολύ γρήγορα αποδείχτηκε κατώτερος των απαιτήσεων μια ομάδας του επιπέδου του Ολυμπιακού.

Ο Κοστάντσο έμεινε στον Ολυμπιακό μόνο για έξι μήνες, έχοντας έξι συμμετοχές και στη συνέχεια επέστρεψε στην πατρίδα του.

Η καριέρα του Κοστάντσο: 1998-05: Ρίβερ Πλέιτ (87 συμμετοχές), 2005-06: Αλαβές (31 συμμετοχές),

της καλοκαιρινής προετοιμασίας. Ο Μίτσελ δεν πείστηκε για την αξία του και εισηγήθηκε την παραχώρησή του με την μορφή δανεισμού. Αρχικά ο Ντε Βινσέντι επέστρεψε για ένα εξάμηνο στην πρώην ομάδα του τον ΠΑΣ και από κει δόθηκε εκ νέου ως δανεικός στον ΑΠΟΕΛ, μέχρι που η κυπριακή ομάδα τον απέκτησε με κανονική μεταγραφή από τους Πειραιώτες το καλοκαίρι του 2014. Ο Ντε Βινσέντι είχε βρεθεί στην Ελλάδα και τον ΠΑΣ το 2009 από την Εξουσιοδότηση, ομάδα Γ' κατηγορίας στην Αργεντινή!

18. Αλεχάντρο Ντομίνγκες

Ο Ολυμπιακός ανακοίνωσε στις 2 Ιουλίου του 2013 την απόκτηση του Αλεχάντρο Ντομίνγκες! Μια μεταγραφή που εξελίχθηκε σε «λίρα εκατό» για τους «ερυθρόλευκους»

ομάδων της Ευρώπης. Τον Ιανουάριο του 2007 πήρε μεταγραφή στην Ζενίτ Αγίας Πετρούπολης η οποία δαπάνησε 7.000.000 ευρώ για να τον αποκτήσει, ποσό ρεκόρ την εποχή εκείνη, για μεταγραφή εντός Ρωσίας.

Με την Ζενίτ κατέκτησε ένα Κύπελλο ΟΥΕΦΑ (2008), ένα ΟΥΕΦΑ Σούπερ Καπ (2008), ένα Σούπερ Καπ Ρωσίας (2008) κι ένα πρωτάθλημα Ρωσίας (2009).

Τον Ιανουάριο του 2009 ο «Τσόρι» επέστρεψε στην Ρούμπιν και εκείνη τη χρονιά ανακηρύχθηκε ως ο πολυτιμότερος παίκτης του ρωσικού πρωταθλήματος,

Τον Δεκέμβριο του 2009, ο Ντομίνγκες εντάχθηκε στη Βαλένθια όπου παρέμεινε για δύο χρόνια, πραγματοποιώντας συνολικά, σε πρωτάθλημα, Κύπελλο και Τσάμ-

(2013-14) και βοήθησε σε πολύ μεγάλο βαθμό τους «ερυθρόλευκους» κυρίως στους ομίλους του Τσάμπιονς Λιγκ, σημειώνοντας ορισμένα καθοριστικά τέρματα. Με τον Ολυμπιακό είχε 35 εμφανίσεις με 14 γκολ και 5 ασίστ.

Ο Σαβιόλα ξεκίνησε την ποδοσφαιρική του καριέρα από τις ακαδημίες της Ρίβερ Πλέιτ με την φανέλα της οποίας πέτυχε 45 τέρματα σε 86 αγώνες πριν πάρει μεταγραφή για την Μπαρτσελόνα το 2001. Στην Βαρκελώνη ο Αργεντινός επιθετικός αγωνίστηκε για 4 σεζόν κατακτώντας ένα σούπερ Καπ (2006) και πετυχαίνοντας 49 γκολ σε 123 εμφανίσεις, ενώ τις δύο τελευταίες χρονιές του συμβολαίου του (2004-05 και 2005-06) δόθηκε δανεικός σε Μονακό και Σεβίλλη αντίστοιχα. Με

ήταν μέλος της Ολυμπιακής ομάδας της Αργεντινής που πήρε μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας, όπου και κατέκτησε το χρυσό μετάλλιο.

Μετά την αποχώρησή του από τον Ολυμπιακό, ο Σαβιόλα εντάχτηκε στην ιταλική Βερόνα με τα χρώματα της οποίας αγωνίζεται τη φετινή σεζόν.

20. Φράνκο Χάρα

Είναι ο τελευταίος χρονικά ποδοσφαιριστής με καταγωγή από την Αργεντινή που εντάχτηκε στον Ολυμπιακό καθώς πέρασε το κατώφλι του Ρέντη τον Γενάρη του 2015. Παίζει κυρίως ως δεύτερος κυνηγός, αλλά και στα άκρα της επίθεσης. Ο Φράνκο Ντανιέλ Χάρα, όπως είναι το πλήρες όνομά του, γεννήθηκε στις 15 Ιουλίου 1988 στην Βίλα Μα-

2006-11: Βασιλεία (141 συμμετοχές), 2011-2012: Ολυμπιακός (6 συμμετοχές).

16. Βιθέντε Μόνχε

Απαρατήρητος πέρασε από τον Ολυμπιακό ο Βιθέντε Μόνχε. Ο Αργεντινός μεσοεπιθετικός που έφτιαξε όνομα στην Ελλάδα χάρις στις εμφανίσεις του με τον Ολυμπιακό Βόλου, ήρθε στον Πειραιά το καλοκαίρι του 2011 ως ελεύθερος. Ο Ολυμπιακός προχώρησε στην απόκτησή του ώστε να έχει έναν ακόμη ακραίο μετά την αποχώρηση του Αλμπέρτο Ριέρα.

Με τους Πειραιώτες ο Μόνχε αγωνίστηκε μόλις σε 9 ματς χωρίς να σκοράρει και το επόμενο καλοκαίρι αποχώρησε για την Τουρκία και την Ορντούσπορ.

17. Τόμας ντε Βινσέντι

Μία καλή σεζόν με τη φανέλα του ΠΑΣ Γιάννινα ήταν αρκετή για να «κλειστεί» στον Ολυμπιακό το καλοκαίρι του 2013 ο Τόμας Ντε Βινσέντι!

Παρ' όλα αυτά ο Αργεντινός μεσοεπιθετικός δεν κατάφερε να φορέσει την ερυθρόλευκη φανέλα σε επίσημο παιχνίδι και περιορίστηκε σε κάποιες συμμετοχές στα φιλικά

καθώς ο Αργεντινός μπαλαδόρος που μπορεί να παίξει τόσο ως επιτελικός όσο και ως δεύτερος κυνηγός, ξεδίπλωσε αμέσως το ταλέντο του και έγινε ίνδαλμα από την πρώτη του κιόλας χρονιά στον Πειραιά.

Ο Αλεχάντρο Ντομίνγκες έκανε τα πρώτα του βήματα στο χώρο του ποδοσφαίρου, σε ηλικία 10 ετών, στις ακαδημίες της Λάνους, από την οποία αποχώρησε σε ηλικία 14 ετών. Κατόπιν τον απέκτησε η Κίλμες, με την οποία υπέγραψε το πρώτο του επαγγελματικό συμβόλαιο το 1999 σε ηλικία 18 ετών. Στην Κίλμες παρέμεινε μέχρι το 2001, πραγματοποιώντας, στο πρωτάθλημα Αργεντινής, 25 εμφανίσεις και πετυχαίνοντας έξι γκολ.

Το καλοκαίρι του 2001 τον απέκτησε με ελεύθερη μεταγραφή η Ρίβερ Πλέιτ στην οποία αγωνίστηκε για δύομιση χρόνια, κατακτώντας τρία συνεχόμενα πρωταθλήματα Αργεντινής (2002, 2003, 2004). Το Ιανουάριο του 2004 ο Ντομίνγκες πήρε μεταγραφή στη ρωσική Ρουμπίν Καζάν, όπου πραγματοποίησε πολύ καλές εμφανίσεις, γεγονός που προξένησε το ενδιαφέρον αρκετών

πινος Λιγκ, 36 συμμετοχές.

Ενδιάμεσα είχε δοθεί για ένα διάστημα δανεικός στη Ρίβερ Πλέιτ, η οποία είχε υποβιβαστεί και με την οποία πραγματοποίησε συνολικά 33 συμμετοχές, βοηθώντας την να επανέλθει στην πρώτη κατηγορία του Αργεντινικού πρωταθλήματος. Τον Αύγουστο του 2012, ο Αλεχάντρο Ντομίνγκες μεταπήδησε στη Ράγιο Βαγιεκάνο, με την οποία υπέγραψε συμβόλαιο μονοετούς διάρκειας. Με τη φανέλα της Ράγιο Βαγιεκάνο πραγματοποίησε συνολικά 33 εμφανίσεις στο ισπανικό πρωτάθλημα, ενώ κατάφερε να πετύχει και πέντε γκολ.

Ο Αλεχάντρο Ντομίνγκες που έχει κάνει έναν εξαιρετικό πρώτο γύρο τη φετινή σεζόν με τους «ερυθρόλευκους» έχει πραγματοποιήσει συνολικά 8 συμμετοχές με την εθνική Αργεντινής Κ-20, με την οποία έχει πανηγυρίσει και το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα U20, το 2001.

19. Χαβιέρ Σαβιόλα

Αποτελεί το μεγαλύτερο όνομα Αργεντινού ποδοσφαιριστή που φόρεσε ποτέ την φανέλα του Ολυμπιακού. Ο Χαβιέρ Σαβιόλα έμεινε στην Ελλάδα μόνο για μια σεζόν

την Σεβίλλη μάλιστα κατέκτησε και το Κύπελλο UEFA (2005-06). Το 2007 «μετακόμισε» στην Μαδρίτη για λογαριασμό της Ρεάλ όπου όμως αγωνίστηκε κυρίως ως αλλαγή. Στην «Βασίλισσα» ο Σαβιόλα «πρόσφερε» 5 τέρματα σε 28 εμφανίσεις και κατέκτησε ένα πρωταθλήματα Ισπανίας (2007-08) και ένα σούπερ Καπ (2008), ενώ το 2009 παραχωρήθηκε στην Μπενφίκα έναντι 5 εκατομμυρίων ευρώ. Στην Πορτογαλία, όπου έμεινε για τρία χρόνια ο Σαβιόλα βρήκε ξανά το δρόμο προς τα δίχτυα σκοράροντας 24 φορές σε 69 αγώνες, ενώ οδήγησε τους «αετούς της Λισαβόνας» σε ένα πρωτάθλημα Πορτογαλίας (2009-10) και τρία κύπελλα (2009-10, 2010-11, 2011-12). Το καλοκαίρι του 2012 ο «κούνελος», όπως είναι το παρατσούκλι του, επέστρεψε στην Πριμέρα Ντιβιζιόν για λογαριασμό της Μάλαγα, πετυχαίνοντας 8 γκολ σε 27 εμφανίσεις, ενώ την επόμενη χρονιά έγινε κάτοικος Πειραιά. Ο Σαβιόλα ήταν για επτά χρόνια διεθνής με την φανέλα της Εθνικής Αργεντινής, πήρε μέρος σε ένα Κύπελλο Αμερικής (2004) και στο Παγκόσμιο Κύπελλο του 2006, ενώ το 2004

ήταν μέλος της Ολυμπιακής ομάδας της Αργεντινής και ξεκίνησε την ενασχόλησή του με το ποδόσφαιρο από πολύ μικρή ηλικία και τις ακαδημίες της Αρσεναλ Σαραντί. Στην ομάδα της πατρίδας του αγωνίστηκε από το 2007 μέχρι το 2010, όπου μετέπειτα έκανε το μεγάλο βήμα στην καριέρα του και πήρε μεταγραφή για την πορτογαλική Μπενφίκα. Το καλοκαίρι του 2011, ο Αργεντινός αγωνίστηκε για πρώτη φορά στο πρωτάθλημα της Πριμέρα Ντιβιζιόν, όπου έπαιξε με τα χρώματα της Γρανάδα, σαν δανεικός από την Μπενφίκα. Την επόμενη χρονιά, παραχωρήθηκε και πάλι δανεικός από τους «αετούς» της Λισαβόνας. Επέστρεψε στην χώρα του, όπου αγωνίστηκε για τις δυο επόμενες σεζόν, για λογαριασμό δύο ομάδων. Την πρώτη με την φανέλα της Σαν Λορέντσο και την δεύτερη με την Εστοουντιάντες. Το καλοκαίρι του 2014, ο δανεισμός του τελείωσε και επέστρεψε στην Μπενφίκα. Είναι διεθνής με την εθνική ομάδα της Αργεντινής και έχει πετύχει ένα τέρμα, στις 26 Ιανουαρίου του 2010 με αντίπαλο την Κόστα Ρίκα, στο ντεμπούτο του μάλιστα με την «αλμπισελέστε».

Θέμα

10 σεξουαλικά σκάνδαλα που συγκλόνισαν το ποδόσφαιρο

**Ryan Giggs
- Imogen Thomas**

Ο Ryan, όπως είχε αποκαλυφθεί λίγες ημέρες πριν τον τελικό του Champions League, επέλεξε την Imogen. Μόνο που δεν ήξερε πόσο δαιμόνια είναι η γυναίκα που έβαλε στο κρεβάτι του. Η Thomas, όχι μόνο αποκάλυψε την σχέση της με τον ποδοσφαιριστή, προκαλώντας τεράστιο πρόβλημα στο γάμο του, αλλά έκτοτε δεν σταματάει να μιλάει για το περιστατικό. Κι αυτή τη φορά το παράκανε.

**Royston Drenthe
- Malena Gracia**

Κέρδισε το παρτσούκλι του «κακού αγοριού» αφού απατήσει τη γυναίκα του με το μοντέλο Malena Gracia.

Patrice Evra - Carla Howe

Ήταν ένας από τους πιο ταπεινούς παίκτες της Manchester United στους αγωνιστικούς χώρους. Στη προσωπική του ζωή ωστόσο ήταν άτακτος. Ο 33χρονος είχε εξωσυζυγική σχέση με το μοντέλο του playboy Carla Howe.

**Oliver Giroud
- Celia Kay**

Ο Oliver Giroud πιάστηκε στα... πράσα πριν την προετοιμασία της Αρσεναλ στο Πρωτάθλημα με την Κρίσταλ Πάλας. Μάλιστα, είχε καταφέρει να περάσει την... αιθέρια ύπαρξη στο ξενοδοχείο που είχε κατακλύσει η ομάδα! Ο Archen Wenger ήταν έξω φρενών και τον τιμώρησε, αφήνοντάς τον εκτός αποστολής, με τον Γάλλο φορ να αναγνωρίζει το λάθος του.

Wayne Rooney - Jennifer Thompson

Ο αρχηγός της Manchester United και της Εθνικής Ομάδας της Αγγλίας είχε κατηγορηθεί για σεξουαλική σχέση με την Jennifer Thompson.

**Thierry Henry -
Sadie Hewlett**

Ο Thierry Henry πήρε κόκκινη κάρτα από τη σύζυγό του Claire όταν αυτή διαπίστωσε ότι αυτός διατηρούσε παράλληλη σχέση με την make-up artist Sadie Hewlett.

Frank Ribery- Zahia Dehar

Ο Frank Ribery κατηγορήθηκαν ότι κοιμήθηκε με την Zahia Dehar όταν ήταν ανήλικη! Ο άσος της Μπάγερν παραδέχθηκε ότι είχε βρεθεί δύο φορές μαζί της, αλλά χωρίς χρήματα και χωρίς να ξέρει ότι δεν είχε ενηλικιωθεί.

Ashley Cole - Coralie Robinson

«Κακό παιδί» ήταν ο πρώην άσος της Αρσεναλ και της Τσέλσι Ashley Cole. Το 2008 μαζί με τη γυναίκα του Cheryl ήταν ένα από τα πιο χοντρά ζευγάρια της Μεγάλης Βρετανίας... έως ότου ο Ashley Cole άρχισε να απατά τη σύζυγό του αρχικά με την Coralie Robinson και στη συνέχεια με την Aiemea Walton.

John Terry - Vanessa Perroncel

Ο John Terry έχασε το περιβραχιόνιο του αρχηγού της ομάδας του, όταν αποκαλύφθηκε ότι είχε ερωτική σχέση με την σύντροφο του συμπαίκτη του Wayne Bridge.

Mesut Ozil - Rickinger

Ο Γερμανός φέρεται να χώρισε με την Mandy Capristo, επειδή διατηρούσε κρυφή σχέση με την Melanie Rickinger κοπέλα του πρώην συμπαίκτη του Christian Lell.

Παναθηναϊκός

«Τριφύλλι» 107 χρόνων

Στις 3 Φεβρουαρίου ο Παναθηναϊκός γιόρτασε τη συμπλήρωση 107 ετών ζωής και η ΠΑΕ Παναθηναϊκός γιόρτασε δημοσιεύοντας ένα επιλεγμένα αποσπάσματα από την συλλεκτική έκδοση 100 ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ.

«Η πρώτη μέρα της ανατριχίλας, το ραντεβού των φίλων στο πολύγωνο μια Κυριακή χειμώνα, 3 Φεβρουαρίου 1908...».

«...σε μία γωνιά από τις πολλές ελεύθερες που υπήρχαν στο Πολύγωνο, ο Γιώργος Καλαφάτης συγκέντρωσε τους φίλους του. Είχε φοβερή πειθώ. Και αύρα. Στο πλευρό του, ο αδελφός του Αλέξανδρος και ο Δημήτρης Δουκάκης. Ήταν 3 Φεβρουαρίου 1908. Η πρώτη ημέρα

να αποφασίσουν δεν ήταν πολύς. Όλοι λες και είχαν στο μυαλό τους το όραμα του Καλαφάτη. Συμφώνησαν αμέσως: «Πάμε...».

Το πρόβλημά τους δεν ήταν η ίδρυση του Ομίλου, αλλά το πως θα ονόμαζαν το νέο Σύλλογο. Επρεπε να καλύπτει, πάνω απ' όλα, την ποδοσφαιρική και την Αθήνα. Κάθε Αθηναίο και Ατθίδα.

Συζήτησαν, το σκέφτηκαν καλά και αποφάνθηκαν: «Ποδοσφαιρικός Όμιλος Αθηνών».

Αυτό θα ήταν το όνομα του νέου Συλλόγου.

Αντίρρηση δεν υπήρχε, καθώς οι περισσότεροι ήταν Αθηναίοι και ζούσαν σ' αυτή την πόλη.

«Οι νεαροί δημιουργοί του Πα-

«Οστις έζησε την εποχή εκείνη, γνωρίζει βεβαίως την κοινωνική ανάπτυξη των κατοίκων της πρωτεύουσας της Ελλάδος, τα ήθη και τα έθιμα της, την οπισθοδρομικότητα της, τις αντιλήψεις της και την στενή διανοητικότητα που χαρακτήριζε κάθε κοινωνική εκδήλωσή της.

Εν μέσω λοιπόν της πνιγνής αυτής οπισθοδρομικότητας των πάντων, δικαίως πρέπει να εκτιμηθεί δεόντως η τολμηρά ενέργεια του γνωστού μας φιλάθλου κ. Γεωργίου Καλαφάτη και των άλλων, τότε, συνεργατών του...», διαβάζουμε στην εφημερίδα Αθλητισμός το 1927.

Δύο χρόνια μετά την ίδρυση του ΠΟΑ, ο Σύνδεσμος Ελληνικών Αθλη-

της ανατριχίλας...».

Εκείνη την ημέρα στο Πολύγωνο, που ήταν τόπος συνάντησης της νεολαίας της εποχής, συγκεντρώθηκε η παρέα των Καλαφάτηδων. Ήταν όλοι εκεί. Οι φίλοι οι καλοί και πραγματικοί.

Για να ακούσουν τον 18χρονο Καλαφάτη κι αυτά που είχε να τους πει.

Και, εν τέλει, να θέσουν τις βάσεις για τη δημιουργία του νέου Συλλόγου, «...της ομάδος που δεν άργησε να γίνη η λατρεία όλων των Αθηναίων φίλων και μη του Ποδοσφαιρού και του Αθλητισμού (Λουκάς Πανουργιάς, 1955)».

Ο χρόνος για να σκεφτούν και

ναθηναϊκού μας δεν βασανίσθηκαν μ' ατελείωτες συζητήσεις, ούτε και αποσχόλησε η νομική πλευρά του ζητήματος.

Εκείνο που γ' αυτούς είχε σημασία ήταν πως θα βάπτιζαν την ομάδα τους, την ομάδα της Αθήνας μας.

Όλοι τους -αν και τόσο μικροί- εφλέγοντο από την ίδια μεγάλη πίστη και πεποίθηση. Οτι και τ' όνομα της ομάδος τους θα πρέπει να είναι αθηναϊκό. Να μιλάει στην καρδιά του κάθε Αθηναίου και της κάθε Ατθίδας. Ετσι έδωσαν τ' όνομα στην ομάδα τους ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΑΘΗΝΩΝ» (Λ. Πανουργιάς, 1955).

τικών και Γυμναστικών Σωματείων, στο επίσημο έντυπό του για τους Συλλόγους που ανήκουν στις τάξεις του (περιλαμβάνονται στα μπρώλα) και τη δραστηριότητά τους, προλογίζει για τον Ποδοσφαιρικό Όμιλο Αθηνών:

«Ούτος ιδρύθη την 3ην Φεβρουαρίου 1908 υπό αθλητών της Ποδοσφαιρικής και γνωστών φιλάθλων, ταχώς δε κατόρθωσε να καταλάβη επίσημον μεταξύ των Ποδοσφαιρικών Συλλόγων θέσιν εργαζόμενος πάντοτε υπέρ της ως οίον τε εύρύτερας διαδόσεως τής παιδείας ταύτης και της εν γένει ιδέας του αθλητισμού...».

Πηγή: pao.gr

Κοινωνική κριτική

Τραβάει τα βλέμματα η Νέσοβιτς

Η Ιβάνα Νέσοβιτς είναι η τελευταία μεγάλη μεταγραφή της ομάδας βόλεϊ του Ολυμπιακού εντός κι εκτός αγωνιστικών χώρων. Η Σέρβα διαγώνια δεν έχει κλείσει ούτε μίνα στην Ελλάδα αλλά έχει κάνει αισθητή την παρουσία της και σε πρόσφατη επίσκεψή της στην Ακρόπολη τράβηξε τα βλέμματα Ελλήνων και ξένων που βρέθηκαν εκεί.

Ο,τι ήθελε η Βαλεντίνα

Ο Τζιανλούκα Ζαμπρότα, βρέθηκε την περίοδο 2006-2008 στην καλύτερη Μπαρτσελόνα. Όμως ο Ιταλός όπως αποκάλυψε στην «Corriere della Sera», ήθελε να αποχωρήσει για χάρη της γυναίκας του, Βαλεντίνα Λιγούρι. «Είχα 2 χρόνια συμβόλαιο με την Μπαρτσελόνα, αλλά είχα προβλήματα με τη Βαλεντίνα, τη σύζυγό μου, η οποία είχε αφήσει τα πάντα για να με ακολουθήσει στην Ισπανία. Ενωθε μόνη της σε ένα ξένο μέρος και είχε πέσει σε κατάθλιψη. Όταν μου έγινε η πρόταση από Μίλαν, πήρα την απόφαση να επιστρέψω», εξηγεί ο Ιταλός αμυντικός, που παλιότερα είχε δηλώσει για τη σύζυγό του πως: «Με κέρδισε το μυαλό της και όχι το στήθος της».

Ζει τον έρωτά του ο Μπουφόν

Ο πορτιέρο της Γιουβέντους είναι ερωτευμένος με την Ιλάρια Ντ'Αμικό και το... φωνάζει. Κυριολεκτικά, καθώς οι γείτονες του έμπειρου άσου έκαναν παράπονα κάνουν για τις... πηχρές ερωτικές του συνευρέσεις με τη νέα του σύντροφο. Στα 41 της η δημοσιογράφος και παρουσιάστρια Ιλάρια θεωρείται σύμβολο του σεξ και μια πολύ ωραία γυναίκα από Ιταλούς συμπατριώτες της. Έχει μάλιστα ψηφιστεί από τη The Sun μέσα στις 10 πιο σέξι δημοσιογράφους του... κόσμου.

«Μπηχτές» Σάικ για Κριστιάνο

Νέοι, όμορφοι, πασίγνωστοι, ζηλευτοί και πρόσφατα χωρισμένοι. Ιρίνα Σάικ και Κριστιάνο Ρονάλντο μετά από 5 χρόνια σχέσης ήρθε το τέλος και δια αποκάλυψης από την Ρωσίδα Καλονή. Όμως δεν ήταν το μόνο που αποκάλυψε, αφού σε δηλώσεις του ο 29χρονος άγγελος της Victoria's Secret άφησε μπηχτές για την ειλικρίνεια του Κριστιάνο: «Αυτό που αναζητώ σ' έναν άνδρα είναι ότι νομίζω πως αγαπώ τους ειλικρινείς άνδρες. Και αγαπώ έναν άνδρα που είναι πιστός στις γυναίκες. Νομίζω πως αυτό είναι το πιο σημαντικό πράγμα σ' έναν άνδρα».

Από τζουντόκα... μοντέλο

Μπορεί στο... τατάμι να δείχνει σκληρή και ανυπέρβλητη, στο φακό όμως κάνει ...κόλπα. Ο λόγος για την χάλκινη Ολυμπιονίκη του τζούντο το 2008, Ρόντα Ράουζι, που φωτογραφήθηκε για το περιοδικό Sports Illustrated Swimsuit. Η 28χρονη, που πλέον είναι πρωταθλήτρια στο MMA, έγινε η πρώτη Αμερικανίδα που κέρδισε Ολυμπιακό μετάλλιο στο τζούντο. Η όμορφη Ρόντα, που έχει πρωταγωνιστήσει και στο Expendables 3, ποζάρει με άνεση μοντέλου στο φακό του περιοδικού.

Αφησε κορτ, έβαλε μαγικό

Μετά τις Κουρνίκοβα, Σαράποβα, Χαντούτσοβα, Κιριλένκο, Ιβάνοβιτς και Γουίλιαμς ήρθε η σειρά της Βοζνιάκι. Η καλλονή τενίστρια από την Δανία απάντησε θετικά στην πρόταση μεγάλης εταιρείας μαγιά που θα φορεθούν το 2015 να φωτογραφηθεί για λογαριασμό του Sports Illustrated και απλά έκλεψε την παράσταση.

Σέξι αλλά άτακτος ο Ολιβιέ Ζιρού

Ο Ολιβιέ Ζιρού αναδείχτηκε ως ο πιο «καυτός» άσος στην Premier League μέσα από μία ψηφοφορία στην οποία πήραν μέρος 250 Αμερικανίδες οι οποίες θα ήθελαν πολύ να είναι στη θέση της Σέλια Κάι. Το μοντέλο είχε παράνομη σχέση με τον Γάλλο άσο της Αρσενάλ...